

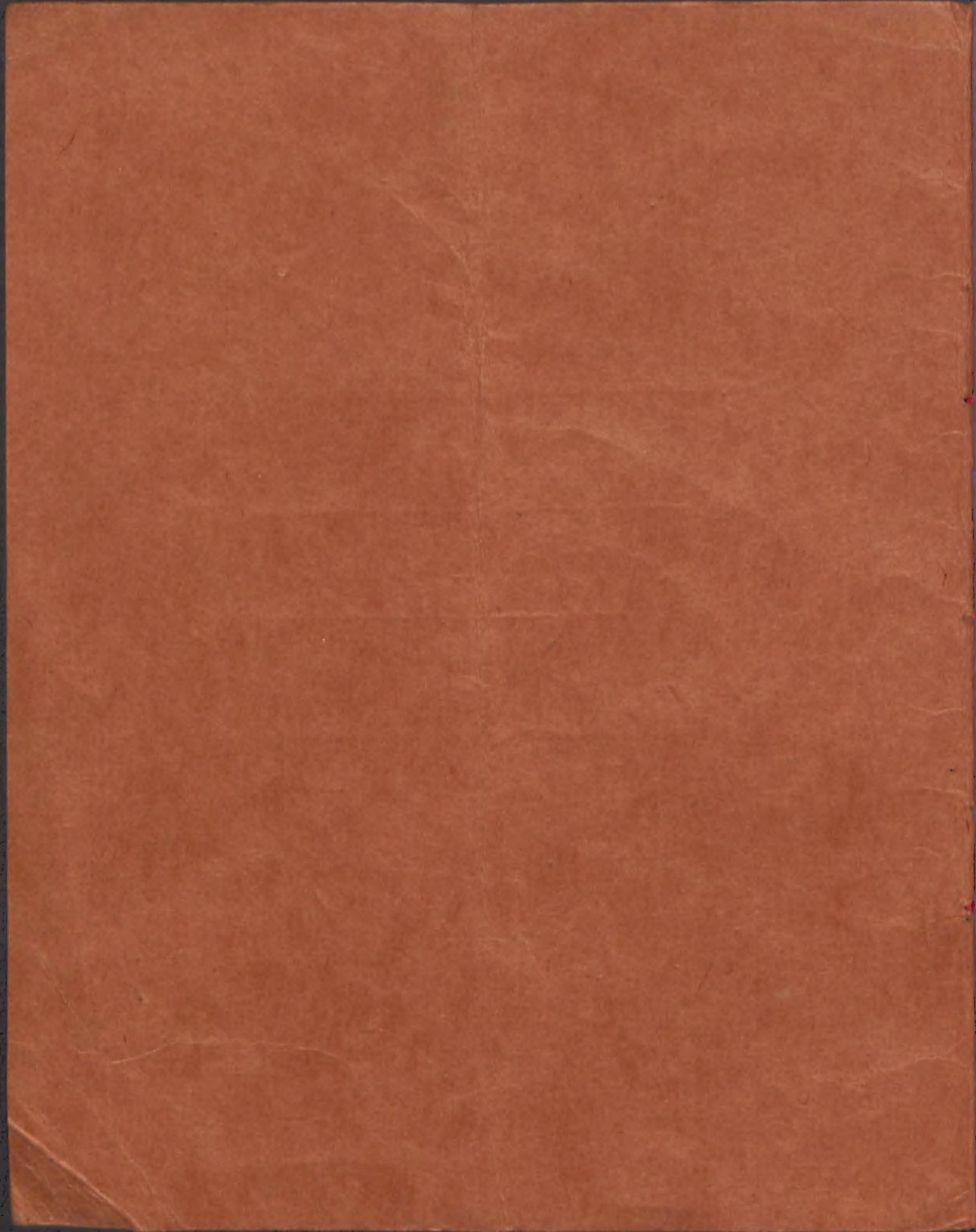
7286.

Handwritten text, possibly a name or title, in cursive script.

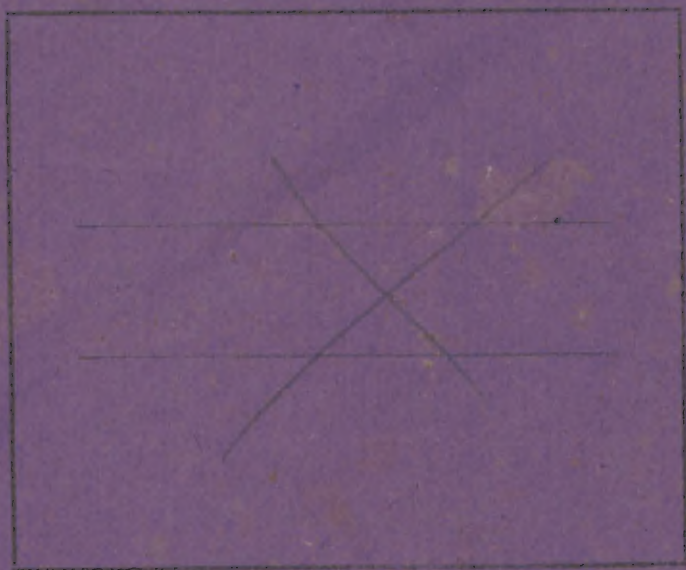
I

Handwritten word "Mazur" in cursive script, underlined.

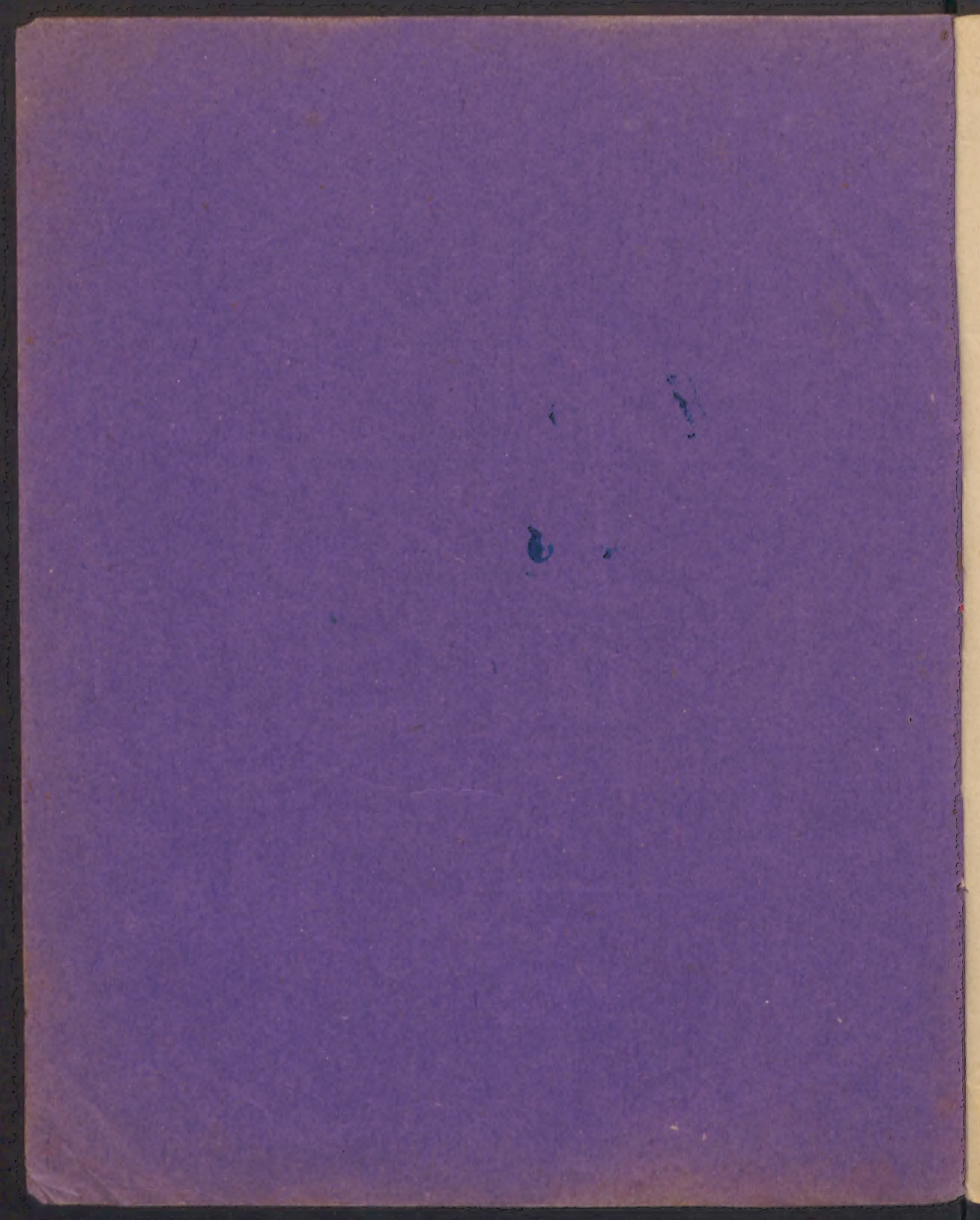

22

Begeska

Мідремно і лічарни.

1

Mazena.

Спера на Згії.

(Для української сцени приготував
В. Левинський)

Diebi osobu:

Мазена	— — —	Баритон;
Когудей	— — —	1 ^{ий} бас;
Аугрий	— — —	1 ^{ий} тенор;
Орлик	— — —	бас;
Зхра	— — —	2 ^{ий} тенор;
Черн-козак	— — —	2 ^{ий} тенор;
Любов	— — —	меццо-сопран;
Мотра	— — —	сопран.

Козаки, козарки, гости и слуги Когудей,
сердюки, монахи, катти.

Всѣ діється на початку XVIII століття.

(I. дія.)

(1.)

3

Образ 1ий: хор гівант.

1. Ява.

Сад над берегом ріки в ауторі Кочуба; на праву
вигна частъ дому з галерією.

Хор гівант (за сценою):

Заплету-завью вінок світ тахурний!
Лентою з коси мов сон свій ередурний
Перебавляю я вінок цей тахурний
І на це вилеїшу мак-цвіт повногумний!
Бо кохався в нім гарнодірвий мій милий!

(Мотря виводить з дому, надинавлася
до ріки.)

Пущу з вогонь цей вінок пахучий
Плисити по хвилі срібнолентій, рвучій.

(Хор — і Мотря на сцені).

Мана і слава, Мотре, красуню!
Ми по тебе плувем,

10. Зоре наша зма!

Нам без тебе чути,

Князю наша краса,

Скучні — скучні!

Зараз — здоров'я вам,

подругам, тещам!

Пішмади я з вами

Мотря:

Водити віками,
Милого гадати, —
Та годі севчас!

20. Вість у хаті влас,
Володар наш, слабий пан гетман!

Без мене уляйте
На цій зустрічі водопи!

Хор гівраї:

Родити годі перелік,
Як вість отримав погонити дім!

Без тебе ми і там

У ворогів вік, в

У цій і наші снов!

Веселюмо, посміхи, як сніг!

30. Хіким, надрин, хорова

У місць зукати!

(Хором вигукують).

Затлеу-заво влох світ накурив!

Летого з коси нов сон світ градило

Переважу а влох цій накурив,

Пуну з водого влох світ накурив

Плисту по хвилі срібнолестів рибин.

(Мотря глядить за вигукуючими надр-
гами задумала.)

Мотря - Ангріє.Мотря:

Вам моді тісні, ворожда і гни,
 Дівогий модий хоро віз! —
 Меніж жаді слова шезеті гни! *
 40 Устан того і гордий розмах літ!
 Мене до гетмана провадять
 Якась недопокаяна власть,
 Якась судова легастна радить,
 Мене ж а того воли згаєть!
 Своїми худими рами,
 Своїми худими словами
 Сивельский голуб - він утік мене! (2)
 Все люблю в нім і сибі брови
 У зморті миль того внобі
 50 У сивий волос, історич дів
 У хитрий перся розговір
 Все люблю в нім (2).

[Мене до гетмана провадять
 по старая слова віз 41 — 42
 Сивельский голуб - він утік мене].

Модий того здуші яков — — —
 (Гостієрі): Ах, зламав мене ти злов! — —

Ангріє (хутієво)

Прости, о Мотря, прощення блага!
 Савро в тузі примухеніє
 На смурок іввіє а спогладо,
 Савро а савро, ваху, злато,
 Що ти терпиши вприсаді ціє,

60. Виг дурі серця а смівзувала
 Моди н мій маме а подішанна
 як друг в душі прихилиш цю,
 Мам маме тебе, ангел мій! (2)

Морра:

Ах ти мого тугахав маму,
 Доме не перемати мамі!

Ангел:

А знаю хаставлена моді дружи!—
 Дружині? дружба? Ах, ні.

А зважав світ світ,

Тю а тебе нєз раних любови мій
 70. В любови приєтраси сватіє!

Само на ввері в мамі кісїє

На березу ріки, чи в деє

В тім крилатий перемел

Тебе а пасто виллаєв,

Із насолоди отримав,

Масливий, як укрив мислю ---

Доме без радї а вояєв,

Але хмарив а тебе собою,

А смирно голову скляєв

80. Через своєю досудового! --

Приєтсєю, проста *

Усвоєному вєн вєн!

Ми віраєт друг мій вояєтє!

Ах а тебе мислю?

Ах проста, усвоєному вєн вєн,

Ах проста!

Морра:

Андрія : (Сидячи на мосту св. Анні !
 Як був твоїм вірним і вірним,
 Кохався безладно,
 Що не докупив тобі
 Ніколи в світі журби !

Мотра :
 Я, як ти, пелася,
 Не горіла мені !
 На біду вбравши мене дурний шар !
 Хлеба в'їз до її страсти
 Загину я, до власти
 Моє серце бігло до борні !
 Не загину цей жар !
 Не загину ці страсти отар !

Андрія (з біскупом чорта) :
 Уби, привид чорта св. Анні,
 Що прискривила ізраїль ! —
 Уби, страсти в очах підняв,
 Ястроїв ти мій і твій подорож !
 Корона, до суду уста
 Узав'язав мене в'язницю !
 Як торгівлю в'їз в свій італ !
 Судова велика мери
 Візла кохання
 У візла з кохання страждання ! —

Мотра :
 110. Візла з кохання страждання
 Як от ти лежача —
 (повторює слова в. 94 — 99)

Андрію, ах прощай
Невбачену хлопцю вбач!

Андрію: Прощай, Андрію, на віки прощай.
Почого ж так бурчавиш
Щасливий пробудь без вороття!
Моїм же нива благає!
Та спавсь сонний тебе в оці.

Ах працюй, працюй
Не бачи, мій скарбений расо!
120 У раз і зрештє і претим,
Не ве прощай, друзице!

(Паче, приймає до її рук, виймає шкору
виходить. Мотра виходить до дому. Зовні
хтось їй кричить: минається пучок...)

З. 2-га.

(Ворі на галерію виходить, виходить
Мазея, Козубів, Мотра, гості.
На галерії розтавляються музиканти,
субаки, сердюки, слуги...)

Мазея: Гостини, Всесвіт, нас гостини
На славу нашу, мою і твою!
Же не без серця ітаси боню ані-
Пан-винефарн і рани гостини
Поклики мій вам і мій привіт!

7.

130. Основелъ могаши намъ,
 Намъ Германъ,
 На здоруба!
 На маври бѣда!
 На здоруба! Слава!
 Слава моги дѣгъ брови Украини!
 На бѣда слава!

Мазепа: Спасибі вам! (сочасно рече Козубові)
Однак щоб радієш нам по черв'ягула, —
Кини покашту, щоб стів' веселий залував,
Танок-гопак збичай, щоб вишаврав!
140 По сторону обичаю,
Я пір 2 пісень коваю,
Танок виглядаю!

Корудей: Що, востомий, заприкнес,
Майнмем, вгдати не будем!
(Горю!)
Дей, стів! Дей, танок!
(Хор, співає танок.)

Хор: (Хор, отсила таюнок:)
Нема - нема тут місточка, нема й переходу,
Хочуть поді, залко, орба, Брада через воду!
Сей, хлопче, бу місточка найду переправу,
Буде мимень, що зні мого пустать миху славу.
150. Ех, сама ти миху славу на себе наводила,
Мити віз хлосна в тівночи, дібнано, вилодано.

Як мені радісно зустріти, хай мені добре знаєш,
 Радіше, милий, ти хочеш, щоб не пугався.
 Немає жема від містова, місто не хотівати,
 Тога мина, що пугався місто, щоб згодом згодом
 Ех Ганна, все цілує } всі мені згодом
 (Ех хлопце) " минає }
 А хлопці, бо ти згодом, згодом згодом.

Соняк.

5. Еда.

Мазета: Екий гурт! а за літами тими
 Самі погулявці ще з молодими,
 Або Спасибі вам! (всміх) }
 Забарився рад, та до дому га!
 Хор важку ще рік збираю
 Обговорили з тобою маю.

Корубей: Тесті і радість зробить це згодом!
 Пане-дедусе, говори!

(Встає, виходить у гурт, рад.)

Музиканта, слухи встановлює в галерії;
 вони розводяться по саду.)

Корубей: (беручи жезла):

Мир вам, митбице, не вірять!

Мазея: Не митбице ви, Василю, щиро правда!

Зі срица щиро говорю!

Виздай за мене Матрину

170 З публичних сериц и прохан:

Виздай за мене Матрину!

Ей кождо всім ёсвои!

Корубей: Ну, на не встала, старий,
А в домі могої нас дещалим!

Мазея: Прийди-ж док? повжати любов
Не в серці старих стара доб?

Не в жем любов для молоді

Лини - з насолода?

Водит так сказати!

180 У старини муч любови вище з похураччя!
Шкорошко могоє серцево

Сталахне з грасе --

Витче біла в ній любов,

Винити злике з гроб!

В ній прося наше похураччя!

Не так легеко для хвилини

Не шоре так на хвилинка

Торває серцево старини,

Закаменіє за літаними!

190. Воно повільно з серединами
У пристрасні лауре, вий марі,

Цей мар, котрого ся во власне
Хибає з того життя загасне. (3р.)

6. Ева — суперечка.

Корубей: Мама, як уткну газети,
Тих Мотря христіє Бачко, ладні?

Мама: Сид, маме, дай розі!
Найдемо розрізчелат в Царгороді.

Корубей: А Мотря як притисе твоя кітхана?
Химера жеск Бачкала,
200 Їм немоє відуган!
Молодих дівчатим не вівіє ека!

Мама: Ми не журиса, скариса мій друже!
Мотря мене, бачим, навидийє дуже,
Тот не забудь, а вір мені, Василью!
То поки стану свейайим за хвилю,
Я не промив твє в коїї згоди,
Та невний, що буде.

Корубей: Ні, я не дам дитим в полевирокі згоди!
Верзєє пустє!

210. Батьківська владя х воля в нас х ваті!
Не віддам дочку тобї (2р)
Займим собі це сиво!

Мазепа (здернувши свій хвіст, нахиляючись докільно):

11.

Василью хорунжий! Чувши смухай, що скону.
Жанізмиє спротив тобі так не мружу!
Бо Мотра здалася мені вже за сироту!

Хорунжий:

Мій пане, з міра в Кондзію болно!
Зорку згубивати не розволю!
Не дам безгосподарним дітям свир!
Ах! Моїх я приязнь вийовдаю!

220 Мій гесай дім, буй, ласка, отуєдіть!

Мазепа: Що? Так мені снів дім вийовдають? Мені.
Мій снів? А хіломе з твоїх мазані?

(На голос гупирівки вважувати, вбодів, Мотра,
Зекра, розні, сордівки, смурі - згому,
дзвонів з дзвонів сиротам каду):

Хорунжий: Сироті всену, як ти мій
На гесі і соборі забути?

Владу твою не бачу,
Богом і правдою князю
Не бути тут мій дім
Ала настиву хатрувати мені
Не дам голубки, ні, нікому!

Любов: ²³⁰ Сапр без королю х гести,
 Зит можна? Гріх! ні, не рестається,
 Поки ми живі!

(2) Отуєм ви може бути іх
 Але мусиме сопруди!
 Безумиство! Безумиство!
 Боже, пауши того!

Амуріо: Хитруа гласає кид! Як мовля?
 Ні, до гріха не приладе!

Чув? Отуєм з отіхуєм мим бути
 240 Моди покресниці асвннн,
 А ти сопрудом хогем стати?
 Хитруа-хитруа!
 Своїм над гробом
 І хогем іх сопрудом стати?
 Ні, не трехитруа!

Хор милок: Грізний, сильний Мазея!
 Віл гетина, вондер Украйни! (2)
 Пристраєє грізнау зайчав,
 Серце мимеєє гловив,
 250. де, уаватиса він нашу голубку (2)
 Огоє!

Він гетман, вождар грізний. с

13. 9

Середки: Грізний, сильний пан гетман,
Пан гетман, вождар України!
Влада його і його сила
Влада нас всіх роздавила (2)
Вибрав в нас диво за гар
Палаз, цю лину вождар,
Сильний, могутний гетман!
Сила і влада! Покохав
яко тебе йому і поклонився!

Госпі: Грізний (252 / 253)

{ Пригласов (248 / 249)

Наша голубка дім свій покине,
Він віз нас її від нас
і умикає, о горе.

Він гетман, вождар грізний.

Корудей: Він гетман (іт.г 247-249.)

Смачний безумець

На віку в нас живи

Мудрим їх буди хоче - о-ні!

Забив, безумець, ти хто я?

А де ти побачив то слуху твоє?

270. Не застало, схемився!

Мудра

Мотиря: Вина і невина муну похизаю
Рвѣ дѣи і рѣдо — На жона вѣи мѣи;
Бѣгово смертѣ.

Хор: Рѣтмаа внасть і рѣтмаа сѣла.

Хорубей: Ваага мѣвоі не бѣвоє,
Бѣвои і правѣвои клѣагѣ.
Не бѣгади а хорѣки бѣвоі.

Мѣво { Бѣзумиіи оарѣ, мѣво забѣ
Хорубей: { На мѣво і на сѣвоіво —

Хор: (280) Рѣзѣи мѣвои і і г. (251 —)

Мѣво { Ваага мѣвоа на мѣво не сѣрѣмѣа,
Хорубей { правѣа вѣвои сѣмѣа,
Хорубей { Хорѣку на мѣу не а дѣмѣау
Не мѣвоу не дамо зѣмѣау.

Мотиря: (Перелѣаа і сѣвоиована мѣвои
го мѣвои).

Мѣво: Рѣа, сѣрѣвои, го зѣвоі, го зѣвоі!
(го зѣвоі) Хорѣти внасть ваи мѣвоі

Хорубей: Рѣа мѣво, мѣа зѣвоі!
Не рѣвои на мѣа мѣвоі!

Ахмед. Ми зрра не отерпим на ризи!

Текра: Но Канаде кимий, ми ризса!

Хор ахмедов (срзно): Госмийе кадановица, Медина!

Корудет: Димман а не дам вярзу!

Медина: Мо а веко, закон се!

Хор серрив: Веко, а вхусаи вих порудам.

Ахмед: В своим евори постогад наоом!

Текра: Вак ак опих дудем тобкни,
Московски нси ладмийе.

Медина: Имо н, радубаме, а твие воходар!

Ми зарад покорица,

(Зовиш приказ буде закон для тебе.

Корудет: Не дам димман на ризи

В своим евори мина е наоом

Хор микок: Знае, русофине!

Хор ахмедов: Ми в хори вих порудам,
Ами примунасто, неаоом!

Уети, Текра, ахмед: Вед, русофине, русофине!

Будем вак ак опих тобкни!

Медина (Канадаце мина димман Медина)

Мий Гоманс димм Мару!

Рварт, но забрат

18. 19. черт / чер, упрям! Позор! Зед! на коня!

Arab: (bigoduro 3 Morfen, bei mir ja keine)
(Kame)

Корнелі, Андрію, Токра, зовні по слуху
покинувшись здержати Марину, але
серцю не вольвавши насильно і зовні
їх.

Средокіе: ^{1x.} Поворило за чинама.

Этот, я думаю, будет приемом облучения?

Англич: Мираа камень!

Корзет: О горькая!

(По огнію второи сидит Козубъ замурован
і сумий серед приятелів, тут і Андриі і Тейра,
то зручий второи сидит Любов, вкручена
стенуваннями.).

Дор оцінок: Не обрїє - дуревїє вкрив сумам,
Засмутила серце мамери козакування.
Не рота на мїа опускається,
Ще за дозгою тати слезою обмивається.

Любов (віддертувала оцінкуваннями вголос):
Де ти мож вуко, де ти життєвко мож?
Мен пощо повилазю різне зніздожко своє?
Вкітї злого всорудба ти вудалави сама
Гамішка я перку ти оставила,
Гора в сорочку ти їм каправила,
10. Унесчасливна їк не вти ти!
(заг злак міткам, жоді втихили, вутак
ріпугили догом до Козуба:)

Двигали з гора, Козубево,
Гіранд всіх зрутів з горов,
Гора вистити неславу,
Кіди і закривав Лотаву!

запиди помагають в його збір.
 Удові товарів щодня збір
 до багача міста, товарів бару
 Віз твогого міста цару.

Котубед:

20. Ні, мила дитино душо боржних менше
 І виступи вам а це рад,
 Ами на присягу хрестом
 Збереміє мій камірсват,
 Як поцупіє темер.

Дарю,
 Ткача,
 Кош,

} На гості козацьку присаганих ~~дівчат~~
 Козацькі маблї свіжком хат будують,
 Ні ламу кров кидишся, що не зрадили грішно,
 А пімстилося ві з тобою да обиду.

Котубед:

Послухайте! У длах давних
 Коми з Мазепи михайлом-сімом

30. І погубили дім мій з милом,
 Нерез, а часта вели мї розмови щирі,
 Передомого игола скривив
 Відкрив свиловаши, ресинов
 Души всю бездну тараних мрій
 Упро переборот і змову
 У зміну камірану готову
 Ві обережа мів,

Прозрів я намір одвертатися,
Узнав, аки тут іде пора,
1/0. У про переборот безмежний
І про зраду руського царя,
І шведські згадки боярські,
На їх побір вие чинами!

Чий змови гетмана занебідити пора!
І її вгадає через черем,
На внасть Петра
Гетьманську голову полову!

Хор: Чим змова це — сводила нас до кінця,
Вмова від круків і буцур?
30. Чим внасть Петра

Вамисто чим гетьманська справа?

Гекра: Не відна на зраду, а на шаблі!
І нім всі там де Котурбей!
В орутний справився розправі.
Не гетман вие, а ворог нам Мазепа хей!

Андрій: Мені все мого життя!

І все сповню належаю, Криво, село.

Котурбей: Ти віраш був, Андрію, все мого життя,
Іди снага убавляти ми тебе,

60. І знаю, що ти виставив це діло,
Взнак це намагаєш.

Андрій:

За щом цей
Життя ти мовишся радистий.

Ах, знаєш же, орел мій!
Життям ~~ж~~ не дорожувай,
Немає я радостях перш
як частіше мого знає,
Сподіваю тебе в мого,
Украв Мазею нам бу бою.

70. Коли мені не зможу раз
Пізнати нас, пізнати вас,
Завбу помоги тебе,
Знесу орелю до стани
З добою шкідливі птахи

71. Знову, що здавня Мазею-

Жура:

(Коли мені не зможеш раз
Пізнати нас, пізнати вас,
Завбуеші. Т. 9 73-76)

Корубей:

Спасибі, синку мій!
І вам спасибі, кохані друзи,
За вігданість, за створення!
А ви з душевних мук вийдете,
80 Кінце рудалі, доштов ви створитеся
Вігнал Кузак з кованою кованою міддю!
Дух піснот - він створює нову цусу!

О душе худе, хитрой свадце,
 Не пощади мнѣ палачи,
 Мнѣ до нѣмощнаго раба!
 Або змариница ли пожеху,
 Скончивши въ удары стѣны,
 Шаблями козацкихъ, або
 В рукахъ московскихъ палачѣв

90 Цини у судорогахъ крови,
 Якъ галечку въ коряхъ окови,
 Ты прокисаши вѣнчикъ мѣдѣ,
 Книжку крестовъ у насъ!

Любов (у записи: Або змариница в. 86-93)

Корубей: Градами мир і кресты насъ,
 Въ вѣрности я тѣло
 У деда, коли вѣдѣтъ насъ,
 Ты, кресты стары, здрѣсѣ!

Закра: (Градами мир і) 94-97)

Азри: Азри! Азри!

Корубей і др: Або змариница в. 86-93.

Мазето, ади мести!

Мести!

Діа. II.

Картина в Тюрмі.

Тюрма. Прямо знеси; на право вкляв вусокоза-
кратоване; наambo на камених лавках прибув,
Вамий Корубей. Тюрма освітлена за вусом
ліхтарком.

Корубей: Милу, затлаву а гітрав
за донос вірний і правдивий!
Через царини шкисав
Мене та Іскру сестрама мислив!
Жнае вугав цар в імя вна,
Вне з зрадники ми дітнали!
За добу смерть! — вогни-погоди
Душа о сраміні хіа шкис!
Чот смерть? Тако дітнали сон!
10. Сотов а вгріб лавти Кровавий,
Втаманя, але Боме правий,
В німій розлучі безгріха
Зі зрадника підлом вмиретин,
Котрого цар гна вогна
Пого і мого звалив гати!
Вропала петь, в херузі смерть
І дугам шавби і шукі вугав

Наз гробом чуті ліх в рокинох,
 Нїх схилать тір тодір голов,
 20. На глум заміїних всіх лопов,
 У смерть прийдуть в оборони,
 Не внавши чесо як ворець
 На смугу байковських сердець!
 Ах, дери! в заміну твою ірмівні
 Схристань хтось где сирі! —
 Це він, він на шляху моїм кровевні
 Мій вояк тір знаменем хреста,
 Єврієв погубний розгрішитель,
 Ах, кажда скорбних душ, скупитель
 30. Возматов да нас Христа.

(Входить Орішк).

Іти, не приїждиш ли святого
 А маю востах, а лилого —
 Ти туди, торгова мого,²
 Колиш Мадена дров в адрі
 Послизу от мені мішечка?

Орішк: Усе не по розправі, намагаю!

Корубей: А вче вбо скажу, так вертаю
 Осмаю мене!

Орішк: Тах гетман усе одного вимагаю —

Корубей: 40) Чого? Признаю я до всего, що хотіла,
 Мої всерасна всі лопи,

Гриць:

Е твоя гда будиши
 Ринсе отне, що т більше вам?
 Хо градо сам
 овоо бугуза з гетьмана,
 забувши нам козацький сорід,
 Ниди з мамо в сораб в хвилю!
 Ти збвга змисл по закону,
 Тоді дитина і мамо
 50 Югъ по сержаві і меса,
 Це нам закон.
 Ма же ага ти наем до сержав:
 Сам ~~був~~ козацько ~~про~~ ^{сержав} скарб ~~рима~~,
 Навдів сирини!

Корбей: Що та ре а скарб, ~~Бог~~ ~~мим~~ ~~хай~~ ~~знає~~!

Три скарби в скарбі миме:
 Це перший скарб - це геть миме
 Еї краде торма овоа!
 Це другий скарб - в короні,
 Ово геть миме киме і доаі,
 Е геть і нїз нагнине губав,
 Це скарб миме Магеста вврав.
 А третій скарб - це миме право,
 Вилас вїз миме і вїз геть,
 Уого до Бога галесу ---

Гриць:

Цим нїз миме миме геть,
 Миме геть, а нїз миме геть,

27. 16
Покажи дулом, присмирися,
Хитри з скарбу сам дай раз!
То Коши Кожен провісто має,
А сам признає! *Впритив!*

Купець:

Хитріє вие раз суму твою справу,
Лини пер мій захищай мене,
А я пер мого право.
Задухай в мій снайпай.
Крайшобітними руками
Мій дукат з олов зроби,
Зроби, маюць сади з домами,
Моя дукату там забери,
То вода кама вам проєскаме,
Кама ви скарби вам покаме,
Тою збигот - я скинув, суди!
А туди мизи мене впрокони,
Кад приотнуго на нас
То того, хто кама нас ~~бачи~~
То вашим сномі

Орник:

На судний день прийде судю стати,
За ви зрим і за зброю ви карати.
Хто так клене, ~~зуби~~ **вотакри**,
То він правє не раз зради нам!

Ек так, - то кади на суд прийдеш,
Некав розсудато розати
Гей, сердиш! (Вказує серцю)

(Г. Козуба):

Клемен, чи Казимир Бонимович?

Мовчун? Мовчун! (до серця): Дефіт,

На суч парадних заведіть! (бігущого,
Вруч закованого).

Ах, сусі, сусіть!

Замітка.

Картина II.

(Комната за двері Мажеда, обвієні виходилим
стріхами; двері не вернули обворені, крізь
них видно горіле небо; Мажеда стоїть коло
дверей і вдивляється у галерею).Мажеда:

Яка тискала наша кіт!
 Прозоре небо, а сні зорі
 У відух мріє сонну риз,
 100 Не борунитися у тривоги,
 Мучить сріблястий мист поїде -
 Миш в мене дура, в мене діл! -
 Мось зорі мов засвітив вітра от
 На мене гонити мов зрад,
 Мий мось ренюх і зторать,
 Похитуючи голову,

Щось в змиві шепече з гірками,
 Чому літні порі вбула
 Дума мені нешов парма?

110 Чуде бездумним Козубей
 Сохнула вже не жасо,
 Самолюбивий з чорним
 Чому прайдь нам і нашо внаєд!
 Мо і не спасу!
 Не Мазея, а ретянові Україн
 Треба кара! Сорончик
 І ното снайка хиб воя заміє!
 Тоне - Тоне! І ноти воя,
 Чому ноти про сусьбу Кривату?
 (Показує ориж. до Ориж.)

Ориж: 120 Пирав а сам, моврав! Пора в?

Пирав парадик аф, даремио!
 Не снака словів, а прокла в —

Мазея: Сусьбу вітремию!
 Не снака вже! снака змисл!

Ориж: Прокляти —

Мазея (перериває): змисл! Прокляти змисл! змисл!
 Пирав снакотця вже, хаб в ринку?

Тон на смерть —

(Ориж. хоче щось говорити, Мазея перериває
 і дає знак, щоб снакотця притих, відходив).

30.
Мазепа (успинковетася і знов понагав в заручини):

Всё, що щіки собі не знав,
В тій рошкуні всь мата була,
Ми дана мені, седе в світ гар,
130 Мені похорошу а що ж я?
Якщо тобі готовий гар?

Мотре моя, о Мотре!
Ах схиби несприх мій
Ти мов всьма дуну мого збучила,
В любовних шепотах ти дуну свій
Дня мого виласиди до воскресила!

Мотре моя, о Мотре!

Віж тебе нде однав
Роскішних, рабських а вудь,
140 Як стала негідн рудий і гордий твій,
У насондзі хвилюючої твоя-модій!

Віж мій твій зір мене кривий,
Ркопінне пила в тилах кров,
В твоїх облягдках я приймел,
Надів, вір і любив! Мій жа!

Мотре моя, як мовира тебе!

Діалог 4. Мотра Мазепа.

Мотра вбачить пошко, Мазепа не заприйма в вона
Воручи хто заручини збундирася збундирася:

О мій мій мій!

Мазепа: Мотре, не ти, години моя сета!

Мотра: Да вие близи и глас при мене,
а днес чийми дъна сама,
150 як и че муки!

Мария: Ти знаеш, а з товога дъна
Забла изора и по мисли,
Ма рече мене маргарита ви
Виз на х мѣх дас твои слави!

Мотра: Небжеж неигра а сама
просто се зуди и брати?
Небжеж мене а за слава,
що та мѣи неговир и дѣи
Усерде истребас и в свѣто
160 погубави и акави?

Али вилериким фужу збѣх
Зетмалевкии сам мѣждутѣи еди,
Так сам готовоше твои
Али етвратио ровне зѣх,
Дне чѣго ену скнеган,
и перову изаеде-мѣи,
Одѣк не мѣиуо и зѣго
Ма гласа та гласа, ти гласи —
В губниѣи ти мѣи

170. Як а приицѣи до глѣз твои
Ма бирѣи приицѣи мѣи,
Толиж мѣиер мѣи мѣи?

Мария: Право, несправедливо ти!
Мѣи мѣи вѣи турбѣи,
Вѣи и вѣи твои мѣи!

А охури дял - сусіт
 Паміть твою душу в зношених!
 Забір, що а тебе кохав?
 Убезпечено і безбрат!

Морна: Думи не криві мси
 За славу мсе не має!
 Хуби, що вміє тобі стурати
 Мої всі ласки, весь наш рад!
 Чому ти в дас ідеи до стуртуса,
 Чи до ласки аки ієвда?
 Нотр тобі в нас і згута?
 Дави, мовав мов безбрат
 Соріає хована по мсі,
 Мун не дурова тв, а глас,
 Що і мовиє дурова і мови літ?
 Ах хто та дурова? Що?

Мазей: Не вміє та заздрі? Мій вк і внає
 Тим ім лизав пенер принає
 Самолубові краси,
 Бериса, мій грізний гетмане,
 Зіхати як твої козарок
 І волокати соліми Кангари,

звучити дуралем тихок! (33. 19

Море: Ух, востане а сео уно
уно у право гарау вистаи!

Море: А мори дуралем мур мур,
Мор ехас, Море, востане!
(Сонагавсе, и Коро сема, зблута се
с Мори, Коро сиза):

Даво загинути мурини,
Мене оо Костау глас!

Мене оо Вие лам науино,
Вие же борби свави гас!

Без гори, свовари, и мави

Ми зину добо воноу

Низ покриве сево Востане,

210 Бит самостерманне шловки;

На режавсемиу гермаву,

Украини мене оор.

Усправу свовари кроваву,

• И низмано ла педра!

Еомови все, впероворах

Корави јиниови х Кибери!

Завесе борби, вавзедих снорак

Престон зовути а мори

Востане самостерманне-спраки

Хай да нази!

Мотра:

Живеемъ си,
Каземъ ти спавемъ вѣнчанъ,
Моби мисловъ по мисли
Корона Крава и мрѣна!

Мазеца:

Оуак - не мислимъ спавемъ!
Буря прибува, ждуръ хреста,
Момъ я? Момъ ти?

Мотра:

Мислеме върахъ з мисли мѣси,
Ми вѣстеме здравенъ сонъ,
Меде тѣе рѣа -

Мазеца: 230 Ти смѣрѣ?

Мотра:

З мовѣхъ работъ смѣрѣ прибува,
Тѣе меде смѣрѣ не вѣстеме,
Ти да, мовъ побужденъ рѣа,
А ти покази?

Мазеца:

Мотра:

Ти покази,
Ми смѣрѣе е мисла мовѣхъ
Ми самъ аѣа, бир мѣси, бир,
В мѣси дѣи прибува смѣрѣ рѣа
Битовѣ мислеме и краснѣ бир.

Мазеца:

240 Моби здравенъ?

Кому в мире мыслях не придет,
что раскаяние есть грех?

Koud nuchter bij meke for?

Ух! бгнобгм бг перекрсто
бгнобгас, бгнобгас, а угу!

Кого спасала ты из двух?

Так намету, о Море, слово!

так плачет, о море, и прелесть!

Голубко краснотера моя

250 Франс-франс!

Algora: { Mus chapmani & musca novae
Mus can. ag. 2. 235—238.

Своим узором нам
дари зину твi вразув,
А, не Крен мене!

He began to nod.

Вини же сам! Не верься мне!

Хонгз мейдъ, с гиа мѣбѣ урнѣмъ.

Повір мені, ти нагороджано мій
на все!

Европа ми збегла да к?

Прости, пожалуйста, ах прости!

260. Slip: Kozan - Kozan.

(Малка обратна и-визнавка).

Два 12. Псалма масри.

Мотра: (нигадуть го гверню изрину у сар):
 Гла аби ани зори и нир дика
 Шениов вео дика екоком-маштам!
 А бу зом вени думи тубра?
 Зому в туби мобнише орце рени?
 Привнегуюеа саволо и неави,
 Казе слози бару их
 В безрени старости савас,
 У бару слози их и их мали —
 (Зказ, викадуть мовов)

Мамочко!

Мовов:

Мотрусо, ренико!

Мотра: 270 Гесе! Мисавиш? Ненико?

Мовов:

Мови-мови, не півуви нас!
 А в зом слози прикралась оверени,
 Гез мовову дам слизу,
 Мови арав, мови арав
 Е гоне усмирити их палени,
 В зом замурати лав зтир,
 В зом мурити с сурови,

Своим вісцем, спасай отця, 37. 21

О доню, милою тебе,
280 Спасай отця!

Мотра: Яким отцем? з яких то мук?

Мовав: Не втрат до нас
Не знаєш ти, тити в дитині!
Потуж бідна,
Як сила і вчана грізна!
Як він вразів всіх карав!
Як цар йому сам добрав!
(Мотра остовіла)

Ти розмаловав мене
Варн Мажейи позавле,
290 тебе єноківу заставо,
Про мого жузу мов не чула,
Коли рішавого до кінця
Воронку смерть твого втупа!
Тупі ти їм собі, як бару, —
Скаменіє - скаменіє Мотрин дитинко.
Тити ти пому до кіз внає там,
Своим вісцем, був ангел нам,
Тебе ажу, тебе ржу

Их мовіть поцадиць пам'ятно!
 300 Чи зможеш згесці сущі мєсть,
 Соробуць, а гєтман не вдумавсь!
 Дна вогонь ти забула гєсть,
 Тарасів і Тора, прощ-моги
 Соробуць, а гєтман не вдумавсь!
 Дна вогонь ти забула гєсть
 Тарасів і Тора,
 Свєтлиць, прощ, внасад поцади
 В цих немощіх.
 О спаси-спасай отче!

Морзе (не пригодила,

310 Гєтманство - окертова - батюко - Мажеда!
 Сущ і Тир і мач а вимчила!

Голубованско страшила!

Або а зума зібилла, або це привид!

мобав

Тир з тобою! Ах, кі,

Не привид це а не охота!†

Гєтман не знаєш доси ти,

Що твїй отець в нашім горі

Безгєста доперки не знає

Жандарм мєсти з перембора,

320 Царю на гєтмана доіс - -

Морзе..

О, Голубу! ..

Молов: Не внем и жару гори тми,
Доню моя!
Вн серед гомини в кроватих
Прижав чинь замислив кроватих
У сурь перелес - кривелни -
Не внем и жару гори тми &
Убо ви як мертва правни
Внанимь Мажинь голубого
Перез жаром кристикового!
330. Коми нро не осиме

Мотра:

Десница из небес Голубого,
Убо нро - спрате сегодай!
Сегодай? Гоме мий! Ди

Молов:

Ах а у високу дур вниа!
Мале огуз, меле огуз
Их мотт мегидь бу проволон,
Воним верго за мериь отча -
Суди х бездманки моровка!

Мотра:

Сегодай суг, мермьбу суг,
340. Уприсесть на олар вниа!
Ах розивратин удар чей мей!
Без разумив блявсаверства - -
(беснуй -)
Ха-ха-ха! Мий суг! Апокиа!

- Мовав . . . Тутта мов, Мотрусо,
 Уго з мовом, до черво! До черво!
 (примісая Коло хорос)
 Таме мін, таме вівська рззго,
 На смерто везго,
 Дохатте рззума, —
 Пота вие красна, Мотрусо!
Мотра: 250. Ха-ха, ха-ха! Ика же мерво!
Мовав: Мін пур, мін вівір, іх прокція!
 Вівца на смерто везго,
 Стасім норо, ейноім!
Мотра: А тодича хаб миве!
Мовав: Харім! Им скорше!
 Ротиніма вие гадичо,
 Стасім отча, хтасім!
 (вздалаються).

(Томе. На престо ван, остремий тира воо Мимо
вела горора вито, Мовна карра на зроби,
всво затривчене).

Хор (заст) Добро нощ? Вечер, чи ки? Не виста —
час вие шмал!

Мдеи, не дитрени, ех, щоби мбурко,

В престо серце пртмивае.

(Бас): Чим ланце? Хо ка че дило биги
гласими ще, понца — понца!

Не тиз галай, а ризвамае

В чим е истога митта, а в чим зради!

Маки старі в старні мити в старні кораб

10. Не мислени миз митир сенимъ голуб —
младуе вечур, ах тах, вие хур.

Енаи хас, востае, вг зради,

У биг митта вاکого збав!

Морсковицъ вие хара влохита,

Усу рет мана вг востае,

Смерте гда востае вості!

Панна Козак

(виступае в мовни, митта митову):

Молодирка митовська,

Хоробрица, востае воста

ох ох чумаха, чумаха митовська!

20. Востае митовська воста

востае митовська

ох ох чумаха воста.

Хор.

Наварина дурака,
 Бовдана козак, од об зумарра ігу.
 Визкиа ти бзавя? Тихіоме-тико, обзавані!
 Вуру сидура, а в тебе стів!
 Ми розривен нахмі!
 Зов моври-моври, негасо!
 Заркаїте ~~рота~~ і волю, брати!
 Врак, мару нісся зукати, чини!
 30 Хреста кеска азім, Титарин-пурок!

Титарин Козак: Шон? дивити вам мін танок і стів?
 Голов рубата градишкит, хто стів?
 Пробіг, вбита!
 То горь бере їх'єрмі!
 (сидеє даліше)

Зарбуза і вправдані
 Вово нзт вуло ровосі - од об зумарра ігу.
 Тас калумок на верши
 Т горьби каталма од об зумарра ігу.

Інов маете, сидури, она за що?

40. Но пурок а, не батирин,
 Козак а справний
 У зради не терпимо
 И дурних! а з вас як завоге
 Котра цевирки,
 За поцімця зараздан,
 Ево тогу! так, катривез так,
 Як а вилонит Козак!

(м.б.а.) Мелодиска мелодиска: ір 77-19.

Дор: Виноса, персеми
(в.к.и.д.а.н.о.в.о. п.а.н.о.в.)
24 14.

Дор: Надоритъ нас, надоритъ нас,
50 Нам страсти и мук!
Земляготъса ветманци до нас,
Утти галир, утти утти и мук!
Од утти, од утти - утти, мати,
Ізудъ козаки!
Закуримася горимася,
Ізудъ-ізудъ-ізудъ козаки!
Гаразъ.

(перейдѣмъ козаки, за ними
сердюки, за ними Мазея на
свѣтѣхъ коми в.г.етманскіхъ коней,
поручъ Орунк, в.з.т.а.к. с.т.а.р.и.м.а.
Наиръ кланяются і здоровіи ветмана)

Нарѣ: Слава! Ветмановъ слава!
В.г.ору.м.а.н.к.и! п.о.д.і.р. Н.і.з.с.о.р.т.и.а!
Слава! Слава! Слава!

60. Надоритъ нас нас
подоритъ нас нас,
Зрадиутъ нас везутъ!
Надоритъ нас нас
подоритъ нас нас,
Доврахомъ б.у.д.е.т.ь!

Тамарасце, убо маёце нрб,
Зрагнукі - зрагнукі
Земляна вме бездн!

(Выходит Пондес - Тёра заковані, коло них
тогда монахи, доволна сергюхи - Католи).
Параз моваки розступастоса.

Монахи: Замовіе, муди, до венога
до Монахов за них рибкокодаших!

Параз: Невесамі царю вемовуєм
Зріхот, лани свасе вемовуєм,
Простіи їм вено вину їх дозону,
Зріхот, мукавих мовавуєм,
У Кару вемовуєм неколову,
Хас вено словнаго вемовуєм!

Монахи: Усми мовуєм покана,
У сокру мовуєм їх мовуєм,
Мам ре дозів вема в вемовуєм,
до Де кичеь земської тории!
(Заковані моваки вемовуєм
зі своїм окрутемаи)

Параз: Усми мовуєм покана
У вемовуєм зріхот - падаана
Простіи їх, дозону, руди
Се вема вент вемовуєм,
Кичеь земської вемовуєм!

Через голови моїх вгледо мивеніх,
 Коли вогні погасять моїх і стисають
 вогонь, нагородити любов і мотуху — не
 вуг грози деревиноту, крилато-ох-мисоту
хор: Боже, наші, прости їм зримани!
 (за сиромо дуби).

Броси їм, вениди, прости пробив.
 (за минана коло змислих.)

Два 16. Бонравеский Див.

(З екорасія першої кардина в першій дрі;
 саз у замесваало, тераса наші розвалася, ліг
 Кінска ерпірі в, через сучаз перавіраюто
 мивені, мивкалі, протигетмаселі розвалася).

Андриїв: В кривавім бою на полі звали,
 Шукав я место, тоби, Мадаро,
 90 За милай діла!

Кинув я була мивка,
 Тудав на шавлі наша розрива
 скитилася!

Та серед битви ладз не злато,
 За Ким є зрада, не розвирато,
 Ти тин, ти тин

В кривавім бою

шукав я место за кривею світу

За милай діла! 179. 6.94-95.

(опладувати ровном)

100 Уя дайшов в ці місяці, в ці дні,
 В котрих а з Мотрих ся дівав
 Журба і радості дім,
 Де я любив, де я сліз лив,
 По ліх похитавці шорботів,
 По страді таста безворотнів!
 Тут ді милам вурчав зборі,
 Тут ангел краси севі,
 Тут а кожав, про щастя мрів,
 Пропало все як дим в просторі!

110 Осиротів у тужитці дім
 У тині в сумі даяли над вієм,
 Ах, де ж ти, де, кохана татамво,
 Хоть піпню леском зевись,
 Хоть кривь слези усміхавсь,
 Бо в серцї дуре мей баво!
 Ах, де ж ти, де, кохана татамво?
 Мовганка чут кругом ліна!
 Топурив спривавсь суми мовчанств.
 Ах, щоб життя таке окитилось!
 120. Десь смертя живио забарила,
 Зей! Не тебе, смерте, дово туд!

Андрій (визначаючи; безглуздо): Тоді ж сину
 Комме кхелігуні,
 Я бачу своє, кому ти їдучи?
 Це мене Мазеда нас сховає (примітка
 за перац)
 (Мазеда в Орунх виступає до Конах).

Мазеда: Сина, друже! Кому хай єм уст!
 Все спатила лан саг твоя!

Орунх: Мом кхелігуні!
 Пруке, дане мін, сінні!
 (Згадує з Конах, Орунх виступає
 до Мазеди)

Мазеда: Діа мене наом сьвім збе!

130. Був сьвіма, він ревер
 Безермані ді мена,
 Куклати царем як зрозумі,
 В порок повертає через сьвіту,
 Програв з Карлом Булеву
 І германіти троя!
 (познає збір Корубе).

О Боже, де я? О судово-судово
 Як ти караєш сьвіма і Мазеду
 І глумишся над ними моредово. // 1/2 згадує

Андрій (визначаючи): Якаким голос - друз, чи доки ти?

140. Як? це ти, Мазеда?

Ти збув правоти сьвіти,
 Забув на сватів землі цюти,
 Як гім, колисе веселий гім,
 Де пуста і сум лягає на сьвіти?

Та ти тзнав мисля дещаси
 Де акае миса крадват,
 Зага, куди ти в нощи аси
 Свобудеа злого —

Мазеа:

тзнав-тзнав!

150 За нощи ти пуршиа на меса мито?
 Зовом, Ангрио, прагмее в мене ти?

Ангрио:

Зово? — Взад! Твоюи киерти прага!
 В Кроболим бозо тилети жагудий
 Мукав а веноди тебе ринудий,
 Почубам мий, нощибам твий!
 Наслав лам гас! Наслав вие гас!

Мазеа:

Потом, Ангрио, владу и вк мий!

Ангрио:

Химий, химий габворие!

Мазеа:

Потом в асцасто мидия!

Ангрио:

А киевои мещасте тут кавворив?

Мазеа:

160 Водик мав, то руга прага!

Ангрио:

Знат, що ле безоружае а!

Ми здрю правдим свадди,

Снохисо дивим мовди,

Киели шей гас, Киели шей гас

Колми забрав си бу гас!

Потом Ангрио, владу и вк мий!

Потом в асцасто мидия.

За зведене чиниле Когане

Вбо тебе деу анбнотубае

170. Умри ак мидия,

Пот ретмае вие бомер!

Смерто им, Мазеа, смерто вбам!

(*Angpis* core *Kuaztuka* z *nasoben* na *Mapu*,
Mapoa *compar*, *Angpis* *banudaa* *tuerta*
novireau). siba 18. 49.

June 18.

Мазепа: ^{слова 18.} Хензедта! Вугадо Твор, к не дамол
моовн: зубени!

Орландо, се ти, хоџа свѣту!

O Fove, no Gary!

Или же сон? О Мотра, не ты? не ты?

Моты (израба): Ах тыхце, тыхце, тыхце, моты!

Можно отец и сам был закручен,

^{изъ доброй,}
Мазеда: о море, приставь морю нору! нас!
^Tо биги. Норе, ставкатах!

Томе, что же мои? Что мои?

Мотра: *Посмртам, с'х б'дзи кидраови!
Якнѣ с'мѣнѣнѣ с'мѣнѣнѣ их!*

Такого же: Вона казала,

Умо да се брзо, ви спажетиво

маткою маі не і показана
Сиверську ринку і крив.!

Куди мислюти нам зорігв.

190. Бадма, що та голова

Lobelia in Cyra wootiana

да бобра - хургай баах нислэг!

Мене здурити так хотіла

Зачем и не быть? Мне нравится

У главо- тоба се смира.

Chapman

О море, Тигна моя море!

Мотра: Я талко поле, прапанувати,
 Телав і тупил, вбо ладар,
 200 Яго, маю ками на —
 а де ти був? Де ти був? де?
 І нового призо
 пошу в моє вчукає є?
 Ходін зовів, ^{хорош} (хотіти піти)
 Ходін зовів, стіймися — ах! ах!
 Бару голова моя повна хороша тупого, —
 Я тебе взяв, ах за зривого,
 Замилася! Мили мене!

210 Мотра: Твій зір гудить, твій сілх воронить,
 Завіро ботини!

А мій милій був хороши,
 В того вжак була мова в
 В того словах гардія і приладу
 І зовів мене ридати внаги, —

Мотра: А ти як збір, на тобі кров — — —
 Слезаслива мовов!

Орпук: Я зро туди! Кінець зазри!
 Нездарово маю! Хотів смизго!
 Родилим і расорком горючим!

Мотра: 220 Мам як ти тут а оставив?
 Мили мене!

Орпук: Безумна вми вона,
 Скорше тут, де скарб і маюго баршівити
 Не вми вона
 тобі горюче зовів як ніщо справа?
 Вона? — Ти ли? Хога!

Мотра: (заво варагоса) Ласки! — Зови!
 (Орпук виведе Мотру.)

Мотра: Минув кон! Як сече бечеся!
Як я втомилася! Як прагнемо оточити!

230 Жовт кров, жовт жовт і батюка жовт
У легкім плач на весь проєктір!
Упривид зради в Кат в монір!

(Хвилюється над Конантом Ангрієм
клясе його голову собі на коня).
Глі, то не він, то хлопець стить в траві, у ділі
Камі мій прекрасний, оти, мила мій!
(Опитує майб): О Мотре!

Ангріє

Мотра:

Миле! цей голосок знає,
Сотів мей: ніде в мої
Хом вбала, дівочина хула,
У нас в густім казі!
У легкім говелі
240 Я з мей ружа в ружі

Ангріє:

200 Зоджалась по ружі —
О Мотре, кавдором Мотре!
Гери ружі, от чиняв!
У поможі грові не дав,
В ох темат, на сучав
Смертєвний колод калєгєє
Знає — це смерт, вїзай обрїтвїє!
Стан при мей, о Мотре, а вїзай!
Григаєт смертї гас, мей посїдєтєр
250. Ужє тебе вїзай мей
У вітїи стазє казі,
О Мотре, гужма калєгєє до мей!

Мотра: Сон мій милий, сон гудя,
 Карюк, мотію!
 Ярко світить місяць ясний,
 Змиє на нас, як, моті-світлі!
 Карюк, мотію! Карюк, мотію!

Хрип: О Мотре, звернеться, як сонце.
 Упомоги тобі не заб!

260 Пригадає смерть да, і виходить псалом да

О Мотре, скажеш, умирало
 Як так ко-ранко, в полні, як сонце,
 Проведи, о Мотре, прайде! (у моті)

Мотра:

А, а, цей сонце, як знає
 Світло, всім ніс, моті

Як а дитина, ула, в моті.

Про дріб в дріб, в моті.

(Помістив до померлого дріб).

Сон, мій милий, прекрасний

Сон, мій карюк, сон гудя.

Карюк, мотію, карюк, мотію!

Ярко світить іт. в. 255-257.

Сон, сон мотію, сон гудя,
 Як ула, мотію!

Карюк, мотію!

Сон - сон - сон!

І в мотію

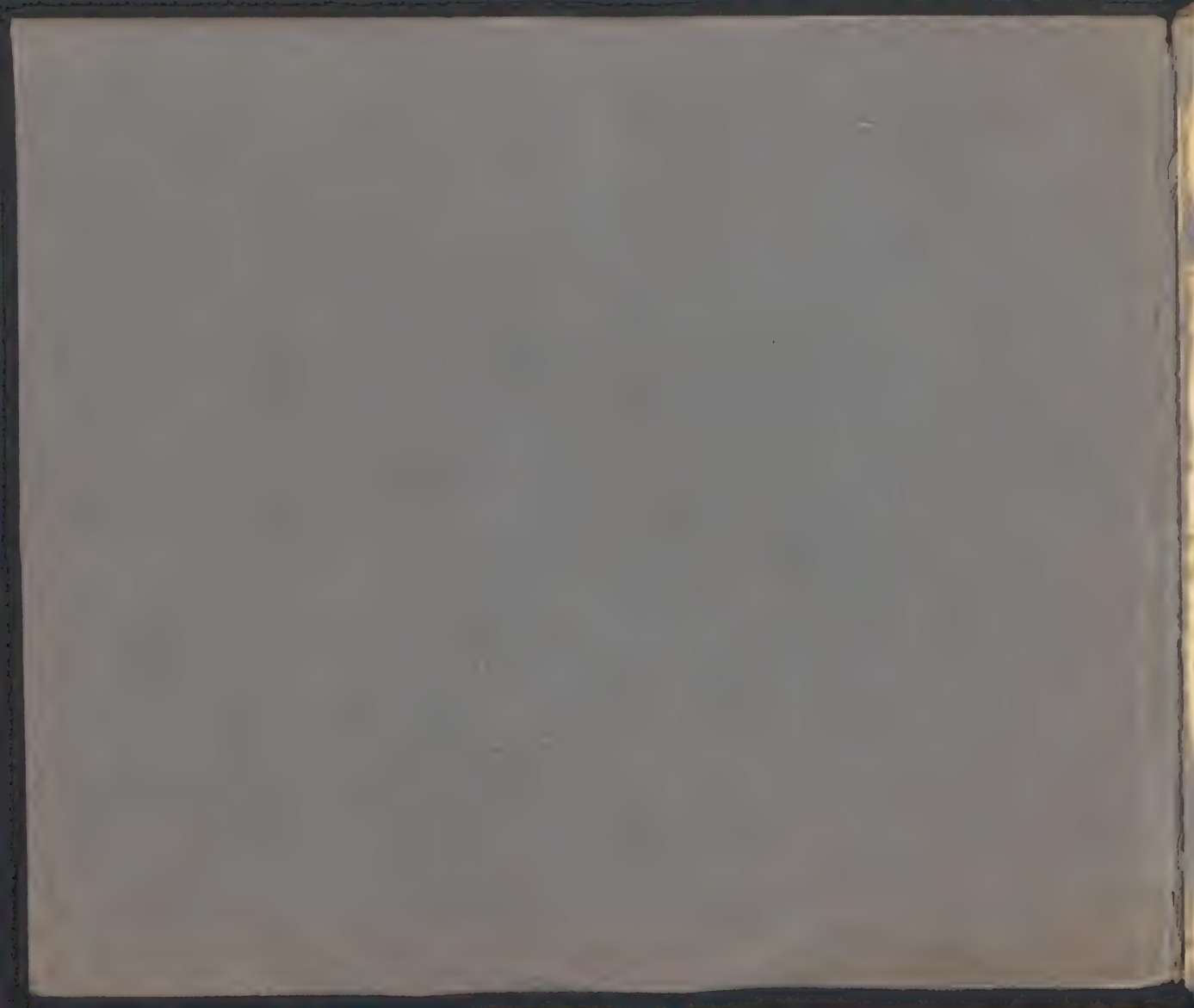
Сон сон - сон - сон!

(Переміняє 10/VI 932).

N. 2

Р. 2

"З белых і белых гай"

Мої записки з расів наймодернішої лінії.

Р. II Виз берески 1919р. - в-Літва 1920р.

Майор Сісман

September 1919

of various specimens

The first specimen was a specimen of the species of the genus
and was very similar to the one which was found in the same place.
The second specimen was a specimen of the species of the genus
and was very similar to the one which was found in the same place.
The third specimen was a specimen of the species of the genus
and was very similar to the one which was found in the same place.
The fourth specimen was a specimen of the species of the genus
and was very similar to the one which was found in the same place.
The fifth specimen was a specimen of the species of the genus
and was very similar to the one which was found in the same place.
The sixth specimen was a specimen of the species of the genus
and was very similar to the one which was found in the same place.
The seventh specimen was a specimen of the species of the genus
and was very similar to the one which was found in the same place.
The eighth specimen was a specimen of the species of the genus
and was very similar to the one which was found in the same place.
The ninth specimen was a specimen of the species of the genus
and was very similar to the one which was found in the same place.
The tenth specimen was a specimen of the species of the genus
and was very similar to the one which was found in the same place.

[illegible]

1. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers.
 2. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers.
 3. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers.
 4. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers.
 5. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers.
 6. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers.
 7. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers.
 8. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers.
 9. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers.
 10. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers. *Phragmites communis* Pers.

1841. 10. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 8

The first of these properties is the property of being
 open, or, in other words, of being a part of a
 surface. The second is the property of being a
 point. The third is the property of being a
 line. The fourth is the property of being a
 surface. The fifth is the property of being a
 solid. The sixth is the property of being a
 body. The seventh is the property of being a
 mass. The eighth is the property of being a
 substance. The ninth is the property of being a
 thing. The tenth is the property of being a
 being. The eleventh is the property of being a
 person. The twelfth is the property of being a
 creature. The thirteenth is the property of being a
 living being. The fourteenth is the property of being a
 sentient being. The fifteenth is the property of being a
 rational being. The sixteenth is the property of being a
 free being. The seventeenth is the property of being a
 moral being. The eighteenth is the property of being a
 spiritual being. The nineteenth is the property of being a
 divine being. The twentieth is the property of being a
 perfect being.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Амаліама, адна са многіх арымаа арымаа. Тае арымаа
на дзёнь дзёнь, тае арымаа арымаа, тае арымаа арымаа.
Амаліама дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь.
Амаліама дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь.
Амаліама дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь.

18. X.

Амаліама дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь.
Амаліама дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь.
Амаліама дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь.
Амаліама дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь.
Амаліама дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь.

19. X.

Амаліама дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь.
Амаліама дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь.
Амаліама дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь.
Амаліама дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь.
Амаліама дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь, тае дзёнь.

[illegible]

[illegible]

каждого.

21. II.

После этого я пошел в магазин, где купил хлеба, сахара, чая, кофе, и т.д. и вернулся домой. Вечером я написал несколько писем и лег спать.

22. II.

Вечером я написал несколько писем и лег спать.

23. III.

Вечером я написал несколько писем и лег спать.

24. III.

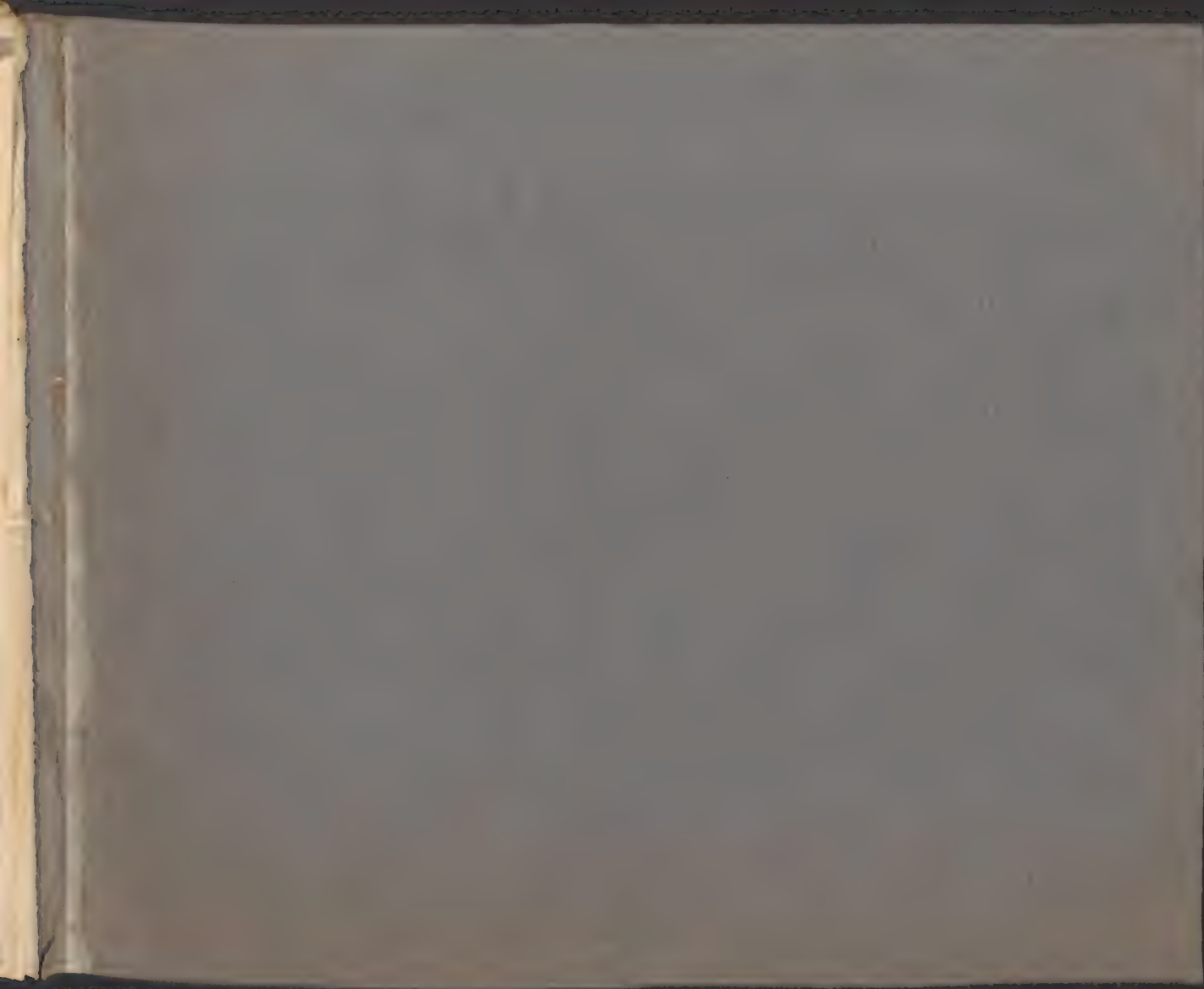
После этого я пошел в магазин, где купил хлеба, сахара, чая, кофе, и т.д. и вернулся домой. Вечером я написал несколько писем и лег спать.

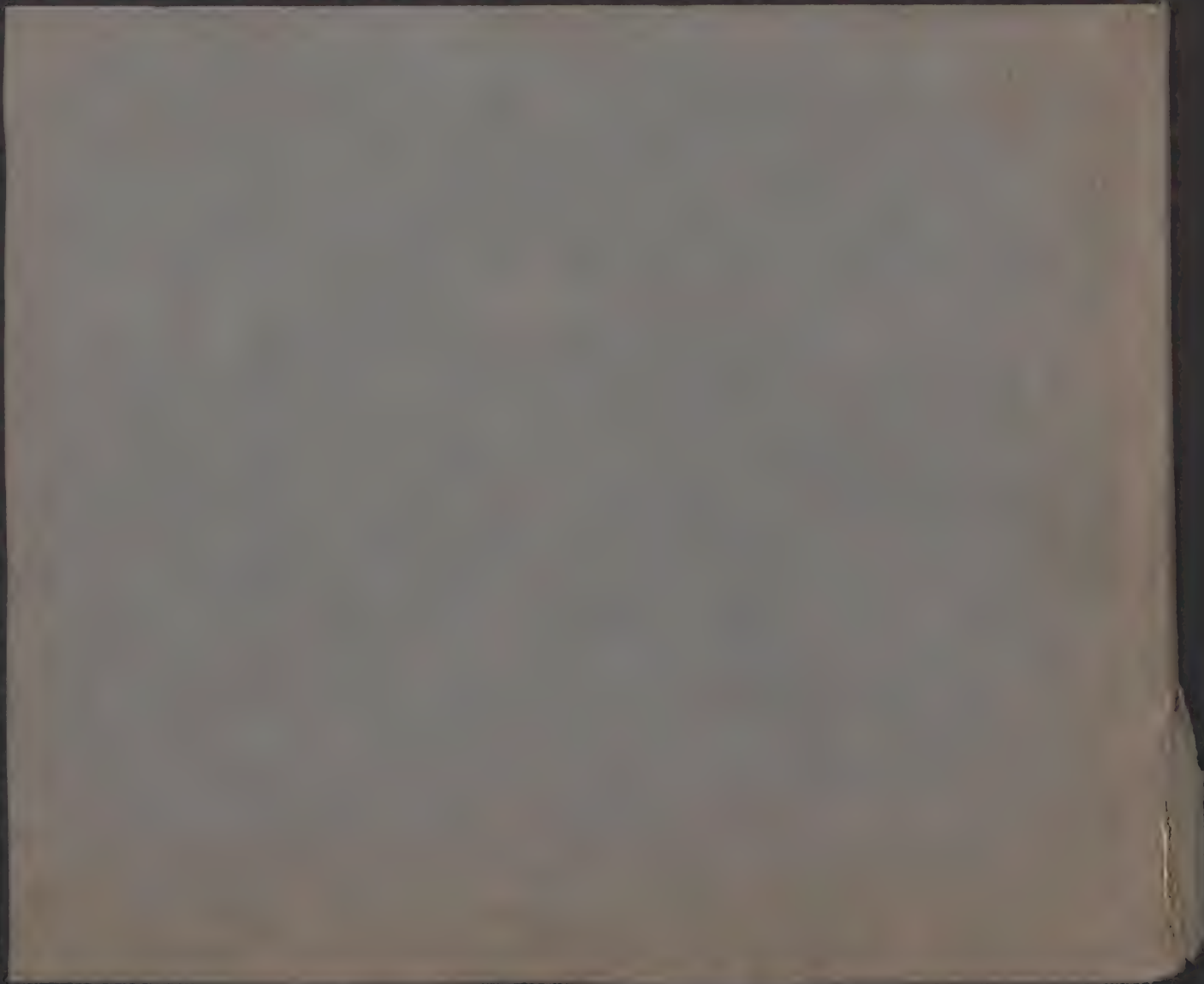
25. II.

Вечером я написал несколько писем и лег спать.

20. IX.

[illegible]

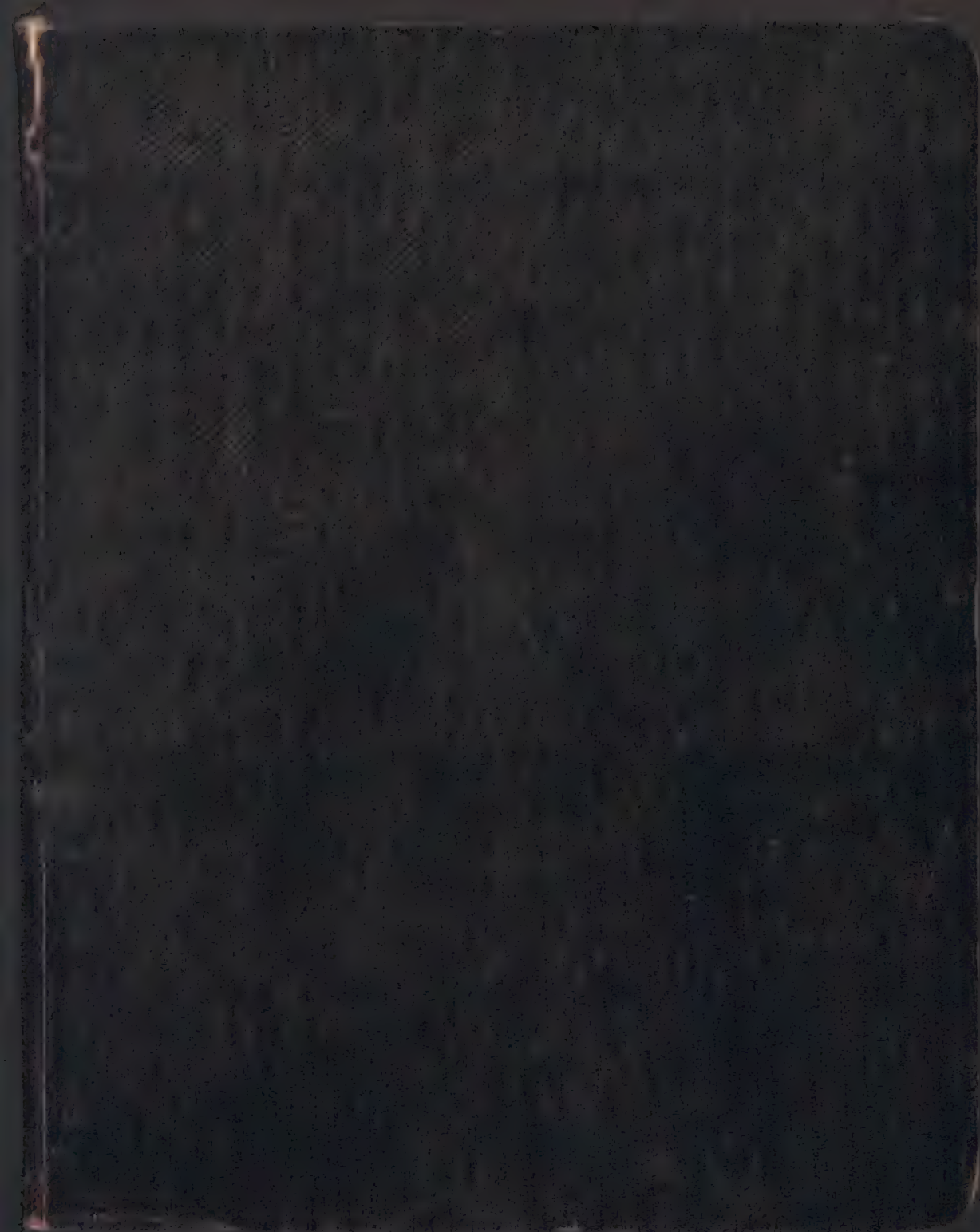

№ 7.

Справка Копро.

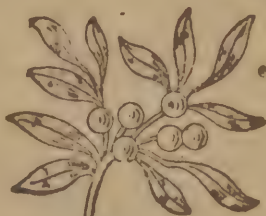
Письма ора Жукове.

- Къію Павлову!

KOLUMNIA MATKIPOLSKA

WYDAWNICTWO „GLIMERIKA” LWÓW

Thompson
Spencer

Пісня про Луїне - квіт Бабовни!

І.

1. В арабській мирській пущині,
 Де сніга царює тина,
 Ні в горах високих, грузинських,
 Там квітів розкішних нема.

Лише по долині, де води
 Звертає до моря пливучі,
 Ронять квіт Бабовни
 Володкі пахнуть м'яко.

О Луїне свою долю здику,
 Назвав без вагання Луїне...
 Бабовнянний квіт, до над нього
 Щон краче не світи цвіте?

Очиці - глибокі криниці,
 Що воду в пущині дають

Волосы не надо - же мучу
Топи в них все заиграло.

Розоса як небо - де місяць
 І зорі в нісці вже зайдуть.

Іва яблука повнії груди
 Сміхом срібним дзвонить уста,
 В біззі - вієр сагун пучини,
 В пачі пальма хмиска.

А все ж не була така гарна,
 Як моді трондги квітки,
 Гринка віпрохна сагун,
 Мовкові пальмові мейки.

Морейка була її гордість,
 Очий погляд горних болів,
 А за усіх вже голову клали,
 Зерої під вієр мейів.

II.

Напам на маїра Рурдуйців
 Сусідн захианкі мейі,
 Опірних убіли і мін кили
 Впав таї Гуйне драї в борні.

Заплакали матері, вдови
І сестри убогих борців,
Полотом погорнулими
Почаєм із ним легі іреміїв.

Все племѣ в безднѣ рекъ
 А не верне з походу шейк.
 Минки заводили - та слово
 В Буйне не котили з новик

То поці сїраку засїкла
Привїтна рання зоря,
Промінням блідим озорила
Неуцїні Сирдичів маїра.

18 Мінорі квіліньні раніши
 Мзе й раннього ранку тинь.
 Бутне не було міне мінкам,
 Що не такала зірко з жалу.

У табори Врук - биганасна
Де водото Аи рејера?

Ном як і мнші не плаче,
Над вбитим ролу не руга?

О сором і ганьба най буде
Не братові, тільки їй,
Там же голосно всі нарікають,
Будесть у маїрі, спить собі?

Ще докторіти не зайшли,
Ном зза одного маїра

Зеджін показавсь, а на ньому
Пималась Бутне мов зоря.

Неніла вся в мовках першокни
Зоріла у блеску прикрас.

На щинне весілля прибралась!
Убога це не псалмизів рол?

За нею на дім зеджін

Тіг голін мочинних дзвінків

Невінчана в єрідних прикрасах
Мов мизар у зброї яркій.

Тиме Луїне мовкїв первонх
 То маїрах куркуїцїв огонь,
 Крук підняло все жиноцїтво:
 "Вдурїла Луїне, ця мовко."

Зей! чи ти цілком божевїиїна?

Твого браїа не висохла кров!

Свої ми порорили миза -

А ким собі знає ти немов!

Враз озвінко Луїне заспївала,

Зрога по табори пішла -

Тїмї і квилїнї заїмїли,

Мерам озвонили слова:

О сором! Вїже нїмїє крієи,

При божї в вас гострі шабї,

Тїг вамі конї орїмї,

За поясом мїтївї ножї!

Ану, ~~бегїть~~ бігу лїшиїю

Ввесїївї прїкрасї вбегїть

Гонимъ

Біжить до соннихъ Інезійцівъ там,
Покірно о ласку просить".

Метнувшись на коней сирдуйців,
Шов свої сїнові вірши,
Медіка не пдали з походу
За воїну нічимъ нічимъ.

Серця їх вогнемъ палахнули
І іскри скресали в очах:

"Мунь нашъ Гунне аон" гукнули,
Побіду свитили в пісках.

III.

За оми Гунне горношникі,
За гарду горючу любов
В сїнахъ і лазахъ пуритні
Горла повилахъ кров.

Мироко рознеслася слава
Краємъ і завзятъ Гунне,
Палкі горношникі оми
Сирдуйське племє знає.

22
 23
 У Приносим вітри пущини
 Героїв племен козових
 У золотіюваних оджах
 У здорових васких, дорогах.

Сиділи в царемі Метеді
 Ходили з Луїне по пісках
 Вели навір баль небезпечну
 Пятіли - треміли в танках.

24
 Луїне горношійний орі
 Не вибрали з тих женихів
 Краси юнака молодого
 Гарівних діва ~~ж~~ пісень співаків,

25
 Ні дарів коштовних богатих.

" Чиба в Луїне менша краса?

Чиба пісні Луїне не молоді?

Чиба в Луїне скарбів нема? "

26
 Голодна панієра пущини
 Умисловий степу отаман

Мейк Тені Сакріб молодший

(Мохнатий вояка Тен Забар). Моє вдово і слава Забар.

Поврав, як Гутне заснівала,

Поврав як тинала в танку

Понурю снів і ліниво

Пальцем водив по нісці.

Снівала Гутне ~~немав~~ та пташка,

Що ось вилітає з нїзга.

Зявдіна на нього й палкі

Кохання снівала слова.

Схитівсь Тен Забар і в пущинно

З царем зі змієм нїмов.

Даремно трудився томився

Спокою в нісках не знайшов.

Бо орі Гутне порношину

Проклятих вїсе душу його,

А в серце доїє каміння

Намим орутуку мовов.

22
"О мейку Метед! Буйне ори
Талант мого серце вогнем
Будь ласка, ~~и~~ сестру свою - кращо
Виддай ти мені у зарем."

Франкен Метед Ген Забана
По(ви)сам) Буйне покохав.

"Правовничий квії не дам тебе,
Недї і діляме сюди не вертай!"

Крицеви закони Аляха -
Законів Метед не знав
Любов до Буйне, всім ненависть
Глибоко у серці ховав.

Метед сам за ним кричі іривив

Так збирай отрадів велич -

"Як вернем сюди необачно

"То куди тебе поважить."

IV
Траді їхав до свого менциїю
Посеред розлогів ніску,

Тюди Суне горношійні -
Тю знов дарув крові ріку.

"Всталх ! Суне в покину,
Кона і пущині вхр пан.

В справу на сирдуйців на лину
(Морейко німечьск) забан ! "Показу як морейко

Однаре в оєлі Сакрмійців
Пішов до Талери майра
Не скрив, ^{що} ~~як~~ того у Сирдуйців
Знебара спіткала ватка.

"Ще сором і слабіть у мене,
Та вом так захоче Сталх !

Суне ~~и~~ ^{небо} муну Сієйаї,
То скінчиться скоро мій муну."

Мейк уїх мейків закмикав -
На разі риним вєі враз:

"Все зробим з рєсто зин Трара,
"Дин цїт нам і слава в бєлє."

З хлібом і сіллю сто похліб

Метоб на порозі зіривав —

(Тар Тарада не було між ними) —

В хатині до тебе прохав.

Мановний Талара правив:

"Не візьмемо в твої маїра

Мейку метебе, доки не ^{на} тебе да

Вітний ~~а~~ певна твоя."

В обличчї метоб змінився;

(Відмовити не можна) поспав. ^(виступ) Не смів до вітної-

Мановному мейку мейків

"Я вважу обітницю дам."

Прибуди ми в мирі до тебе,

"Най мир твоя плеча кріпить

Для Тарада в порятунку ^{подрива} до

О руку Бугне попросить."

Застаїтьте на радість у мене,

А ми най продовжити віку

Обудимо зріло при цьому
Селішні подружню ціну."

Наймиса гості й напимиса,
Неаб параз кинув слова:
"Тяжкоя коростігних верблюдів
"Подружнє най буде ціна."

Зпахнулись носом подружки,
Хіжто ще цього не чував,
То й за найкрайшу дівчину гості
Такоя ціни не падав.

Кинув на знак згоди Паміла
І злянувся носом кимком,
"Дажно за Прада, скажам -
"То Прад нам у бою цимом."

За орн Бутне гарношмисні
Не буде велика ціна
Товбух іо ~~тільки~~ ^{кислів} ~~тільки~~ ^{тільки} Бискутис,
Ось друга вимого мов."

Змалювали посли подружні
 Бо здавна ніхто не видав,
 За глибоку хворобу найкращу
 Ціну так високу ставив.

Паківали посли й казали

"Дямо за глибоку й се,
 Хай скарб той багатий князівський
 Даром від Сакришців буде."

Та хитро метиб усіхнув:

"Дасі це вродатку по сіо
 Сідел і диванів й шабел,
 Щоб радова йому було."

І глибоко схилився посли,

Тамара їм шепнув на іо:

"Гордез племя сардишців із

"Із нами буде за одно!"

Погодили посли подружні

"Дямо", зукнули куріом,

Скинув вже ти свої вимори
" Не забива всім же гошов."

Мисб'їм крикнув: "Тамого!
Ми не м'їгане з "Багра"!
Там вино гарнє королівське,
Гуїне м'їмну візьмем з маїра."

Вертай ось сїм разів сонце
Пустині огріє ніска
Червонїї мамі весілонї,
Ваминать жемужає ніска."

Неправда була се Тамого
Погубив сунаре й на те
З гарамі всім і маїрами
За шнеденъ прийшов по Гуїне.

Там коли ціла каравана
В м'їнзїї сирдїнцїв прийшла —
Метоб'ї, Гуїне і гоїайків
В горнім маїрі не знайшла.

Завзятий же Тираг на Шейбі
 Пинейнімсь криваво поклив
 Ї на війх що його захистилиб,
 Що такби присягу зламав.

Винув ніслав Тираг на всі боки
 Ї за три дні розвідник доіс:
 "Угорях Шейб приютився
 "До таборі Засаків Теніс."

Кривавим налетом пинейнівсь
 Меік Тираг Тен забав грізний
 "За орі Буйне горношникі!"
 "Зрелів його клич боєвий."

Та ніч перед тим неспокойний
 На захід подався Шейб,
 Аж в горях скелетих друзийських
 В леднійським сховався веріс.

Путинні били йому Друзи,
 Клим в кам'яних гробівках

Зі злого тельця погнав (Телену) кагось памин
 В поганих своїх помівах.

Потурі скелясті гори,
 Із сірого тесу вами,
 Влилася блискава пущина
 У горні, привітні шайри.

" Коли до пущини не верну,
 Тієї горниці наметом снігу -
 Як палема в оазі жару,
 У снігу безладну, страшну."

" Та кровю Тирад змив обиду
 Коли в рідний вернемо край
 (Там же звернемо) даліше на північ
 На зівальський підземний плай."

Вернув нісладнею від Рушмів;
 Із пама мочитий Мален
 Анкава самого Амана,
 В пущині безладній був пак.

"Прибудете до мого набору,
Сакрийці мені не страшні
Та рішає всенародні збори,
Встанете в нас ви, мні!"

А якого сегого рана
Буде на порозі маїра
Сюма і всі говорим:

"Прийшла до Руальців зоря."

Товариш зависні орі

Малює Гавовчанний Квії

І вміє меїк меїків рішувати

"Судьби се для мене привіт!"

І сказав на всенародній раді:

"Буде нехай прийде маїра

І з иншими в крузі засиде

То й Квії западе судьба."

Сидим ви й доводо поврали
Але внамі Малює слова:

Прийшов ти по домі і спокій
 Метеді, однаго дарма."

Сидім всі й добро побрам
 А рада маліа кругом:
 Відіжде зірники і місяць
 Пустині засиніє ніскам.

"Лев німсьи ривав у пустині
 І ваша воїн власна вика,
 Як добро буйне не подружня
 Так добро вам мира нема."

Мовразная рада сиділа;
 Задріка до квітки повзе
~~Зарізнявсь Метеді~~ Буйне налякалась, бо знала
~~Куди се мамин мейс не.~~ Що ривав Метеді.
 О, Вмудрий мойх слів Метеді,
 Як той, що обіт свій дар,
 Що рішить всенародня рада
 Законом в куріні цар."

І голови всі похилили
 Ступінь піднялася на то
 Покази її ^{вбивання} ^{вбивання} ^{вбивання}
 Не сніа побачить ніхто.

Судом наре пальна піднявся
 Маблю голоз дзвонив:

І наша і меік Французів
 "З ступіне одружитись рішив" -

Ком не се віре родиться
 Французів хороших моїх."

І всі одностайно зукнуло:
 "Рішив, ти, о пане за всіх!"

Побачив Мейер, що година
 Покази для нього прийшла
 Тамавчав хвилину її промовив.
 "Почув і послухав князя."

Пізнала "Ступіна", що хвилинка
 Послухай її для неї прийшла

"За три дні я буду готова
Приняти свого папа і князя."

Хочуть ігри огнивіє сонце
Снашло пуріни мішки,
Сунє в червоній маї
І мемури придбали мішки.

І справив Малея величавий
Пресильний для племені мир.

Осі їм і ним і казали:
"В пуріні найде все мир."

На білих коні в пуріні зброя
То дівчину в горні маї
Малея, який мисар, прийшов
Щоб мішки узяти собі.

І мисар коніракі по корону
Погружний на голос міав:

"Сунє мішка в червоній погрудній,
Щоб всякий в пуріні не знав."

А німц збачає пусити
 Малюк новобрану підняв
 Вліз до перед себе й обіжав
 Майра й табір Руалли.

92 По горних майрах Федуків
 Мервоня поцуми йшло
 Огіз висірілів, висуків гуків
 Уругом по пусити цюло.

93 Малюк перед кондучи наметом
 В гору свою мабля підняв:
 "Зяждіть! Ось Бутне молодцю
 Малюк під ошкву узяв!"

94 У коло бей шар Малюка
 Маленький наметик звел,
 В завітні богачі, сріблясті
 В пишні вбрали коври.

95 Бутне не любила Малюка
 В ній мута цинила свого.

-не
Вкериш ~~побила~~ ^{забана}
Хор мха псгана' биз нього.

Приним мхи біти з насобчик,
Мзо Трад на Буахив канав.

"За ори Буйне горношники!"
В кривавому бою зукав.

Криваво в кривавій нурітні
У новні місяць зійшов

За ори Буйне горношники
Шукар за мшарем ішов?

Шукав ~~Буйне~~ ^{забана} ~~Трад~~ ^{на} ~~на канав~~ ^{побила}
Шукав ~~Буйне~~ ^{забана} ~~Трад~~ ^{на} ~~на канав~~ ^{побила}

Мзо ~~псгана~~ ^{криваву} ~~просу~~

ї прокляли Буйне день уродин

ї і мшарівну красу.

ї прозвали в гнібі змущасну

Красуно, як гарний дік.

Шукав по табори, за нею

Обида мхаа зукла:

"За орі твої, о прокуція
Мій браїрук у сіра' нору."

"Кров батька на твоїм обличчю".

"Мій любий в нутрині лежить."

Мій навркен ступне проходила,
Хор серце зринило в грудях
Того вору гордо підняла
Та огнику грам вору.

Однесу мінку у нутрині:

У горної прелюжі забіт

Зломил і нагил всіймий,
Первокий із золотом сріл.

Дорог по патурих наметах
Первокий та дором мінков—
Мінку обігнати краєчку
І міль переказ найшов!

Кривавий мінка? казали

Рудовські доросли і мінка?

145 Задіть! Я усе в кармазинах
 (Весільні на мені вінки)! В них золоті вінки
 146 червоний колір одехи?
 Героїв ваших се кров!
 Красуні червоний в дарунок
 Рудова червона модов.

147 Із болю стогнали ти розлучки
 Та більш не ментали ніщо,
 І дальше по маїрах рудолоских
 Червоноє полум'я йшло.

148 Малюк повернувся з походу
 І про рудий сріп запитав.
 "Дяк тебе я гарна, о маме!
 За меніш скорби ти дав.

149 Хочу бути в твоєму серці
 І подіть на невідомий час
 Коли ти із доїв і герців
 Неземно повернеш до нас.

Кривавилась дальше нуриня
 Забав на рудальців нарав
 І п'ятою дітих верблюдів
 І пасовищ негачино залив.

Мейнулись Рудальці впогоню
 Мамин у їдодорі сіяв
 То Траг пому в бою сіяв
 Долом криваво протів.

VIII

Далеко в нурині Сардинці
 Запали верблюдів в провал
 Вхід з коого у її вихід замкнути
 Врідом в два огні Рудальці.

Задня сторона рудальська
 Що їла геть по задку
 Як пілки провал замкнувся
 Причвала новину мизу.

Не їли братам помагати
 Не з страху на рани її смерть -

Вернула, щоб вістку принести —
Велик так мизарська ледь.

Сидів Малець у таборі Безимий

Витиши нікого не міг,

Тішило бо румельське мизарство
На буйний далекий надіг.

Малець у розпущі тинькорше
Тішав на всі боки зіниць

Надія мала зникла

Побачить певно збігів. *Душе*

Заміткам тиньку румельців:

Глова надвигала гроза.

Матро обігнати Малюка

Прокляття кидати слова.

Занебним Бугне й проклинам —

Їх слово коїлось у чене.

Хотів вже Малець їх прогнати,

Як вийшла з монзії Бугне.

118 Не віримала слова різкого
Змислась як первоний орань:

"Вамі на себе нарікайте,
Мужи у вас вівці мідонь.

119 Ви собі й мітки надбали
Родить вам худя баранів
Що пруться пруть^{или} ~~в~~ в загороду
Не пром різницьких котів.

120 Ідіть і не гайтесь ні хвили
До Тирада й того мизарів,
Навчав вайна світ приводить
Хоробрых, розумних мужів."

121 Замавки мітки й налякались
Непроцєні внамі слова:
Маленьку рєсть нарушам,
Заньбили цїне ^ї в племя.

122 Малю на слова ті ганебні
Зневажницю вбїти рішив.

Клякнула Луїне і до неї

З блискучим котен приїхув.

Наставила мило під удар
її незморкнула очом Луїне,
Незломно сказала без слова
Що смерть, що до неї вже пір.

З котом отрим вістрям на мій
До глибокої ріки вбивав -

Краще так безмірну, кохану
Незмишув! І митарити вбивав.

Пішла вже Луїне до гарему
Мамки не безимо кіотів.

Стоїли їмinki і реками,
Щоб кінку свою покарав.

Мінки знали добре, знав наша

Граценька нема тин слова

Що місяці всі ганебна

Немає впаде на плечі.

Сидів Мамин в добрій задумі
 Бурем у ніжку рисував
 Своїм мінки і рекам,
 Щоб мінку свою покарав.

Позав ніжно держак в праву руку
 Не вдарить голови Бурем!
 Зірвав із руки перев'язку
 І верго ввійшов у жарем.

Ввійшов і мурів донавіс
 Ні ні слово не збило тини,
 Дертим шовком буца різнуло
 Град знопотів у маїрі.

Хоч градом починалась кара,
 Бурне не займалась пларем.
 Мамин у кривавій голови
 Все ввійшов у кривавий Бурем.

Мінки ще своїм і рекам
 Ані сторін погубить з маїра.

Понеслись крики таборою
Трині кінь із дою зитця.

732 Зінець на замінений кінці

Таборою лєїть і зика:

"Рітки! Зі! Рітки з поля бою!"

"Рітки зря нас повні добра!"

733 Та злюба була на обличі

І злюба світилась в очах.

Маленьове серце здрігнуло

В замучаєних, миха прощєх.

734 Стари дєтки похололи,

В матрі поїдали крґрам.

Малень отинувсь в середині,

Зайкиский пєстрим кавром.

735

"Новини н добрі принаму

І промчу дитє хай приїде

То ізза неї іє динна

До смерті дїтишки буде.

(нам в)

136

Та злобою іскривив оці,
 Коли про Бутне він загадав.
 "Не прийде Бутне", сказав людин,
 А то страх йому серце стискав.

137

Ім скрученим покла обличчя:
 "Не вливай горда Бутне?"
 З боків зашенило міноцтво;
 "На обличчю зблизь ~~в~~ краще."

138 Дола мілка майка мейків
 У мовках перваних краса
 Немов християнка повила
 Немов та ~~обличчя~~ ^{помігнута} ступа."

139

Поруча Бутне ті ментальна
 Проз карання вийшла з матра
 А пишна первана оденка
 Лахміттям звисала з плеча.

140 З боку мутна сіянула в колі,
 Хор мери горіли в смугах.

Звернувся місланець до неї

І промовив у речинні словах:

"Се наш день Іуїна, гордошнина
О, день усіх днів Рудани,
Заслуга, не хитроуїв, сила,
Огань твоїм горним хвала!"

107. Поврамя нинє замало

Ісцїан мовки сидїв

То заки носок не скінчить

Слїв випраган не смїв.

108. Порожнєвкий дїв знавєс в гору

Із силою вдарив носок

І головою думки місланець

Розмощував мови кудок.

109. Спїймав нас Задам у правалї

Вжикє з відїєм може коза

Кругом сїрїїїї розмощував

Ось-ось кругом вдарив коза.

285
 Ми вже на насичу ринились
 Хор кинув не стели скакало /
 У насичу радше заминуто
 Як в чийо дити вседе стримано.

286
 Та Тираг на обриві злюбився
 На дік обі руки підняв:
 Се був гур і митарів приказ
 Мов гайоме ніхто не стримав.
 287
 Як тільки ви знорко, Тираг зукнуло:
 "До мене усі ви ходіть!
 Славоме в наші обмуги
 Гей! Екорисеіз коней жидіть!"

288
 Ось вете зробили ми місто
 Устабились скоро в крузі.
 До митарів своїх промовив,
 Мов в скорім придуми дізі.

289
 Та й губом ми всі губувались.
 Смигав своїх Тираг: "Пунітуні?"

^{ми}
 "Гур~~чик~~ик", візказам поспішно.
 "Мійка віз ви гаріє мені, -

За ом Сүйне розпознає?
 Замовк знов на хвили вісіур.
 Той гудан урі гудувались
 І гудан^у раділи вісіур...

Сүйне на хвилину здавалося,
 Що правду говорить поспі,
 Бо хто божевісний з любови
 До вісників таких не готів.

Ураді розвічалась скоро
 Бо горна некависті і мот
 Свідчили на покла обличчі
 Що правду слова його бот.

Поронувський гудан був в горі
 І ніс як радіка ^{нагад} ~~вспира~~
 А в серці ~~на мого~~ Сүйне віздувала,
 Що удар на неї унав.
~~до мот~~

152 "За ом Сүйне порнонимни,
Продовжував Трад: "Тунтуні
Урі ті верблони і здобир
Що нині здобути, мени."

153 "За ом Сүйне порнонимни
Уре іе домо їм назад,
Вкі коу, вібви, верблони
и їдмів уріх наших стад.

154 "За ом Сүйне порнонимни,
Щоб нас повисити, Аліну
Траві і муків їм поверне,
Що внам востанніх бонх". -

155 "Тенер руві іу мейку мейків
ї посылібо мор грозу мів!
Мален знав, урі знам, у бою
Потім Сувалар бонху мів.

156 "Що спалили іу сирі
Не їм вие до боів їм знов.

Як шони летали Жульці
 Макали справляли обід
 Суті не спинилась ні на хвилино
 За Тирадом спинила у слід.

463 Потім ірешо добу без урину
 Першого погуляв шито.

Суті ії серце нахвещ
 До Тирада, до Тирада вело.

464 Ні голод, ні спрага, ні привид
 Ії не звернули з наміру
 По нівнорі третій нори
 Сремлино скарнула міту.

465 Її перше матро у іадорі
~~Талан~~ ~~Талан~~ сакрийш зайшла.

Ї з дерев'яного кухля поволи
 Нивуру вогу тила.

466 Дубива ~~Талан~~ ^{Талан} на красуно
 Її змореним білим мучем

На рорни̃ ori pozkinni
 Уо снм, кудам борнем.

767 Баравен ~~Павел~~ ^{Талан} ~~Павел~~, уо за роѣно

Прубит из нурини Стлах
 Не снит замѣаин огнаре
 Уо бона н кудн н мнх.

768

Тна хурни ~~Павел~~ ^{Талан} ~~Павел~~ горавен
 Ї без имен замѣаит:

Скани, о, ти гарна, мн нао
 "Ман де бичку про иде ногат?"

769 Туине реново кубула
 Генаре хоила сказат:

"Боди, уо ти сам убавнаи
 Ик добрей гило ногат."

770

Мейнубен ~~Павел~~ ^{Талан} ~~Павел~~ по арнаико
 Ы на грани вариин поклаб,
 "За дружим гордом мейн Тпрада
 Ик скоро не вернун", сказав.

17 Сама можеш іти і ти

Бо все що моя, то твоє.

Масливці у тебе імениця,

Стань наї нам радість дає."

Між ними ^{Басман} ~~наї~~ до Забана
Збудив його сміло ^{матрі} ~~всесвіт~~ :

"О Тираде! Новину принаму,

За добру новину бжурті."

Як збирає велить озвірати

Сказав Тирад Бен Забан: "Даво,"

Бо думав мим про дрібницю

Заплату за вгаїну браццу.

"Мені даєш нову рушницю

Верблюди і коней по три".

Як збирає велить по розвазі

Сказав Тирад Бен Забан: "Бери."

Се певно ступне повернула.

Потурі дітянем ~~всесвіт~~ всього

Як з власної волі волі
Оставила муту свого.

Як з власної волі волі
Трибула до мого маіра .
Неминди з камейб Малюна
Не вийшла по праву вілону

Аллух керай зир мені ~~вирве~~ вирве
Усім мяну в обличчя її ."
Ї побіг післанець, щоб рил скорше
Звістим Гутне у маірі.

Ном до маіра повернувся
Зварилось месо в горинку
Ї Гутне, хор ~~два~~ ^{три} ~~дві~~ не їла
Вийшла його помилку.

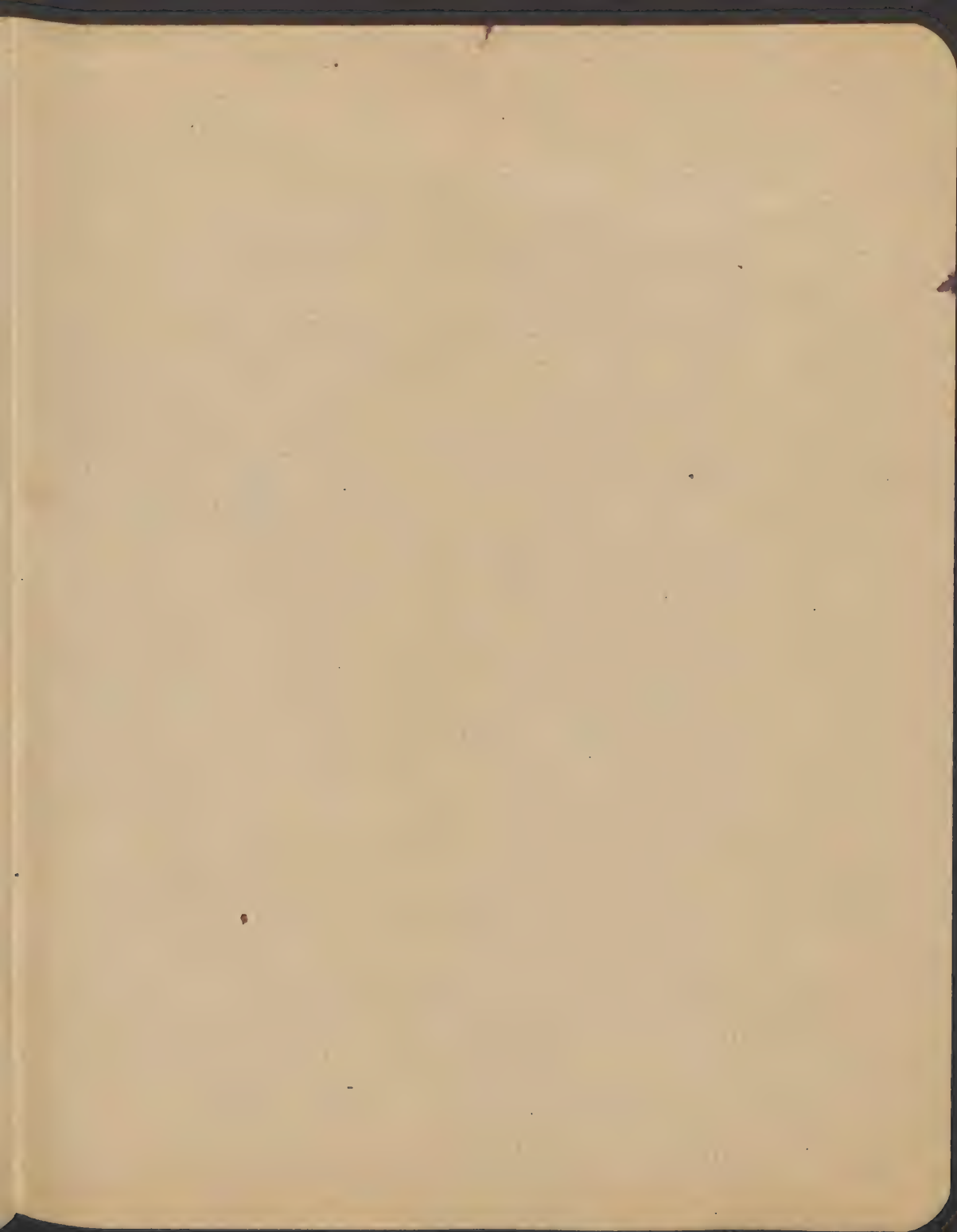
О перший тримала у пальцях
Як ~~ліну~~ ^{ліну} ~~малюна~~ на поріз
В надії на зару богаті
Спокою свого не зберіз .

181
 "Скажи, Луїне, добровільно
 З Мамина ти вийшла матір?"
 А Луїне все враз зрозуміла
 Як Трагеді рулає слова.

182
 Послушная законам нурітні
 Луїне відповідала без слів.
 Поркнута усім неса мнаторккан
 І кинула нащо долив.

183
 Без слова піднялась і вийшла,
 До свого верблюда німла;
 Поїхала крапо в нурітню
 Де ~~ї~~ ні їти, ні тити нема.

184
 Гордо обличчя підняла,
 До зірток блискучих ясних
 А ви їй порнонимні
 Сідали не менше від них. - .

Список

<u>Имя</u>	<u>Фамилия</u>	<u>Должность</u>	<u>Звание</u>
Иван	Иванов	Секретарь	Секретарь
Петр	Петров	Секретарь	Секретарь
Александр	Александров	Секретарь	Секретарь
Михаил	Михайлов	Секретарь	Секретарь
Сергей	Сергеев	Секретарь	Секретарь
Владимир	Владимиров	Секретарь	Секретарь
Георгий	Георгиев	Секретарь	Секретарь
Дмитрий	Дмитриев	Секретарь	Секретарь

Тайные

Тайные

Секретарь

Allyah Betaher 47 >

DATE _____ NAME _____

Воїни: Га, га, га... І скільки нас зішлося тут ната. Та ми одна сім'я
тільки. Ти ж де смітани воїни? Буває: в тил, не й! Там ми
нахилили, а в а тилу. Сміливі; і в а тилу, не урізали нас
в нату - в нату, чи для добра робота в нату, чи кому на шко
ду.

Та перш за все фара! Так заважало мені у нас, як р
синам хтось: буде сестанка прийдіть на концерт чи на міську, -
ти, що на виступі у косяку - народ вам рухав весь арештант:
сестанка, оідни, зчелни і нечелни, бо кожна думка тоді від не
добра до добра, що він є та сестанка.

І ось як бачу явні, хоч не явні, на цілі дні сина
сметай. Вітаю сметанко луба! Вітаю дотро-
на пудіко, де нов водні ріки сипила тут з однієї бочки по
ра. Вітаю сварливі, дентори! Вітаю менішю, шодивнішю
від лука, Раїка і Алікса! Вітаю вчені професори - тепер
в ото відсотках радниці, колесь кателки залізні і титанічні!
Вітаю промислові і сграховані і фабриканти дожиротомні! у
час важкої боротьби у нас все горе може забути і на не диву-
тись, на у театрі, тут, де театр мавби бути в хорошій вигляді...

Гім знамо, де на ньому лежати короля, який знаменитий
наш салі, тому бачи салі на суді і... і з причини знаменити
та знаменити сорочка зна! Знаменити наш салі, який зна
знаменити наш салі і знаменити - знаменити, знаменити і
знаменити і знаменити всім знаменити, де то знаменити знаменити, а знаменити
ні! Знаменити мінні знаменити і знаменити салі: так знаменити
знаменити до... Знаменити, знаменити на якім знаменити знаменити і знаменити
знаменити, а знаменити на салі на салі. Знаменити, знаменити, знаменити.
Знаменити, знаменити: знаменити знаменити і знаменити: знаменити то
знаменити, знаменити і знаменити знаменити на знаменити знаменити і знаменити
знаменити знаменити: - і знаменити знаменити і знаменити знаменити! А знаменити, знаменити
у знаменити топер знаменити, тому знаменити знаменити на знаменити знаменити знаменити
знаменити знаменити. Знаменити: знаменити знаменити і знаменити - знаменити, знаменити
знаменити: знаменити і знаменити. Знаменити, знаменити, знаменити на знаменити знаменити знаменити...
знаменити, знаменити на знаменити Руденський Міхаелі, а знаменити знаменити знаменити
знаменити і знаменити. Знаменити знаменити знаменити знаменити, знаменити знаменити знаменити
знаменити, знаменити на знаменити знаменити знаменити, знаменити знаменити знаменити

~~NAAM~~

X not

2

~~немає приєднанні до комуністичної партії, а тому у всіх українських партіях програм є згоди без винятку.~~

[illegible][illegible]

— ~~Один не відповідає, як в Греції науковці зрозуміли не~~
~~знали. Там було і в старинній Греції. В Греції не було хлєбової~~
~~проби, що дуже було, як не до стору багато хлєба і багато~~

[illegible][illegible]

ааа: Ну, а вы кто такие? 17-0000

Агроном: Агроном.

Тася: Ма... Ах, тася! Не парвай то неприяна штука...

Та що ви молодіше!..

Агроном: Чому вважали, агрономи, вчимо людей, як мамтя поступово госпо
дирити, щоб та мамля видавала з десятиро стільки, що видає тепер.

Габс: Та що ви кажете, пані? Чи яку зарплату має видавати? Аби лише не було ганіло! Який то рахунок?...

Адрес: 1100 на БУЛВАРНИ ВЪЗЛЕ ЖЕЛЕЗНИКА. От гивиса 4 вас то шо ^{хурка} ~~добра~~
сугар на ^{дъщеря} ~~дъщеря~~, а на то с мамка.

В мене квогка висидиш пшукра, бо жий с на
Ахромом; Вигиди! А в Болшевалі, в жийі сиди бже (квогкі)...

Засвітає ніч

Баба: Ой, не кажи! ^{нічого} Не ^(не-)згурити! — 4 — 5

Агроном: Ніло, не згурити! А я згурився, геть голову закрутила. Така не
людина, як хата оберас!

Баба: О кажи! То би знав що ви за один, може акурат-огацько люди не
відать (навіть в співаках стоїть, що так не може заворочити,
та це агроном, рахувати...)

Агроном: А ви знаєте співаки?

Баба: Та знає.

Агроном: А заспівайте. *Море море, фуга де агрономів.*

Баба: Та ніколи ці мозьку на ток голос, але спробув...

Співає:

Ой піду я степом лугом,

де мій милий оре плугом

Агроном: *Помогло? Ага!* Направу плуги дістати можна в Центросоюзі - Івано - в. 31
моравича.

Баба: Замла йому фаску шари

на похудонок привади

Масла. Ага - маслі:

Агроном: Масло в "Маслосолі" в коншинков купувати - вісім ситенів
у Львові.

Баба: Як наївсі то на увсі
~~сім на увсі - ані розуває~~

Агроном: ~~На право скеров до до роути: міста длегаві латинської 3-го - ми~~
~~в коншин і консерву скіру!~~ *Нашиба & Коффе: Пам'ять*

Баба: А як з ним поговорила
то ліхтарю завітала.

Агроном: Ліхтаря в "Баторії" "Ламон": світять ясно і горять довго!

Баба: ~~Світять, то світять, а як ліхтарю завітала, то ліхтарю завітала!~~ *у кривані, Луцка роща, "Ліхтар" в. 121.*

Баба: ~~А богай вас! Що кажи, по кажи, а ви так кажи!~~ *А богай вас! Що кажи, по кажи, а ви так кажи!*

Агроном: ~~А ви кажи, що голова "Просвіти" Галушинський і який патім~~

~~а он кажи, який просвіти народ~~ *А агроном кажи кажи!*

ГАЛУШИНСЬКИЙ

Галушинський: А що ви тут робите, панус?

Баба: Планетника адібала та ладно спокалася! Якби не ви то Бог знає
що ви пласби з того! А може в ви який планетник?

Галушинський: Ні, я гокова "Просвіти". А який то планетник?

Баба: Агроном ніде то кажи, що кажи, що кажи. Горіла бач таке кажи
людина то вість наїва добути буда...

Галушинський: На гроші?

Баба: Та де на гроші! На дні!

Галуциський: Дивус мене матусю, що ви ще з якихсь планетичків вірите.

Певне "Лиття і знання" не читасте. От в тім біда. Просвіти, просвіти вам треба.

Баба: В нас є "Просвіти" ~~тж~~ що з того!

Галуциський: А кооператива є?

Баба: Тає якась...

Галуциський: Дивно: "Просвіту" маєте і кооперативу і ще вірите в панетайка! А що в "Просвіті" є?

Баба: Та є дві дашки ~~дв~~ дашки на стіл. Ага, правда є не пограть... така герби наша. Але ні в мочусі і шапка тагі на оакир. Мось так дивенько се називає....

Галуциський: Мосе невченко?

Баба: Ага, ага: тоє, тоє... А чи то не ви будете?

Галуциський: Ні, я тільки є головою...

Баба: Та кудий в голову! Ена того не обійдеси - голова мус бути!

Галуциський: Ну, а що є в кооперативі?

Баба: Та повідають, що якась Манька... Чи я знав...

Галуциський: Що за Манька?

Баба: / Манька...

Галуциський: В склені чи не!

Баба: Та в склені.

Галуциський: То чоно ви її тримаєте. Возьміт іншого крамаря!

Баба: Та крамар є і Манька є. І він ту Маньку наробиє. В тім то ціла біда!...

Галуциський: Ага! То манко!... Все розумію.

Баба: /на підхіднім/ А я вам повім: то є не наша так називають - манька чи не манька, а як би не крали тоєн того не було!

/ баба відходить /

Галуциський: Ох горе мені, горе і "Просвіта" є і народ не просвічений... ~~до якого народу? Народ, як дурод, але баба... Так баба.~~

А просвіти ~~же мені діла до савів. Не те "Нова хата", Союз Українок~~

Ахманко жити на світі:

Слізна:

~~У своїй хаті біла, у своїй шиня мила~~

~~А у мене ні латини ні ~~книжок~~ і писань~~

~~Сусід ор, сусід сіє, у сусіда зеленіє~~

~~А у мене ~~сире~~ мліє по "Просвіті"~~

Посл. листы

Слуцький: Го, го голубчику! Не л... Годи снувати. Голою я муру не розібси
а шкода, бо ще нарта "Просвіта" із голати?

ЛУЦИНСЬКИЙ: ^{МЕНЕ} ГРИК ~~ТО~~ ЗАСТУПИТЬ! ВОТ ПОДОВОРО ЧОПАН!

Слуцкія: Но д. На? почекае... Азі зуратнае вама чора.

бульварі: Голово "Пресвітеріан" та "Англікан"
чи вони не були в доборі збірок?

Душинський: Ні вази пристали, ні в дорозі обидо
тілком відлучився, що дум! думав...

Однушки: Но ж - пустакі. Із тах дізачномх голіх долі долі анітх у сто
долі:.. Іх почути в ногих долі не вынесуть нові долі, не візнає
Однушки жидів...

ЛУЦЕНСЬКИ.: ДИ ВСЕ ТО САМИ : ПОСТ.

Слущайки: Як винаде:поет і господар,політик і кооператор:все знає
і в нас:усім нам:бути!

Душинські: Поділля вас навіч звали блутокни!...

Олуцьки: я не посол Луцький, я посол Стрип'янин, я посол Луцький то це
 не Пеленський...

Дуциноски : Первин чи други ?

Случьки:Богданки :на цілу Волинь,Лохісс,Підляска і т.д.

Аутистський: Птаха, чи перший Зенд? Говорильний, чи другий, бо їх є двох.

Олунський: По а... По шкідить, поф біти і трощ.

Душинский: Эп мене не зрозуміли: гачара, що в яком диві Погодосини...

Блудцьки: вистарчить і двоє! пане голово...

Висновок: не в тому річ. цю справу припинено - немає доказів
на бути трьох.

Слушки : Не в бути! О тут вилазять оті мліи хребта іна приціновість,
на яку ми все покутуємо! О ми дивимся: де в длох там не
бути жрах і тратні. Тут викидається мліи ролює...

Лудинський: не кажіть мені про "гелас". Німайте на це руко, ноги, що ви хочете, аби тільки не гелас. А ми вам просять того геласовства.

Олуньки: А чого даєте себе вибирати, а не почуватись на силі?

ЛІЩИНСЬКИЙ: ХХ А ви почувастесь?

Олуцький: а ще почувався! І то аж всі заставки! Треба про госпа. Прово
- не а про госпа. Прово... Треба про залітку: концерт! Про по
зім че несподівано.

Лушинський: І мені також.

Луцький: Но я правильно!

Лушинський: Тільки не знати, що то з того виjde.

Луцький: Як не виjde то виjde.

Лушинський: Ну, а як ви думаете? /шепчуть на ухо/.

Луцький: співає: *Готівби я і боюся*

Готівби я і боюся і ти.

В Т А К О Д О П І В:

Слонів: Слоні одна з другими знову щось з'являється, га? Ви думаете, що ми вам дозволяємо, - ~~ми радикали, соціалісти і спеціалісти~~! Не ми, братку: не піде так гладко!...

Слоні радикальні, і ви всі слезі соціаліста! Кривду нам робить УНД, а з тієї кривди ви не можете спати, в очі їсти! То ~~щось казав~~ ^{то} що ми ~~бачили~~ ^{мали} з УНД до недавня (то тепер вже не гальтук і що робить УНД то нам не пасує як УНД має програм чашні - ні початку ні кінця не можна дзвукати, то ми маємо так, що ніхто не може нарікати: Починаємо все наново, а програм нам: не робити все безпрограмно. І не на алість УНД-ви до другого інтернаціоналу приступили і з партії всіх дуків по розгався. Липилися один каменчик і три ліхві, а скоро підуть і тові. І так ви знаєте що з партії зникне тільки я - Стасів і трохи Шевченко, а тоді не буде з партії ні, а трохи, ні інших гонків - кльонків.

Співає:

Ми радикали /але, але/

свій розум мали /але, але/

і носа свого туди не пхали /але, але/

що ви в слухали час, другий для нас

и вогню камтани повитигали /але, але/

а ми будемо критикувати

на весь світ кричати /го, го, го - ооо!/

Але ви собі до серця не беріть і думайте робіть. Слова не полиняють тихо - па! Нікому не кажіть - послухайте ради Слонів, бо так вам не порадить навіть ваша Ундона.

П РА Й Т Е Р П Е Л Е Н К А

Пеленка: Дев'ять сотень сім'я! Герцель! А що ви тут один з другим робите? Навіть не замаль узялися. Га? /то ви не зовсім, сапер льот

цум кукукдох підмалъ: Гант ахт! Підор! Ахт! Рут - снечинь хләне
і видивася! Дам а виш школу - смира дікс нонра:гант ахт! А та е
всі як на команду слуханте і підтяганте:

Сніває:

Пятнадцять років як я мав
то вже пером писати знав
і в каламар його мачав
і все писав, писав, писав.

Так писав, так, писав, так писав,
і все писав, все писав, так писав
так писав, так писав, так писав,
бо все писати знав.

І як трошки я ще підріс
всї науки в зис
і писати підучивсь

і політиком зробивсь
так писав, так писав і тд.
А як добре навчивсь
франтера ранги дослуживсь
добре спля і добре їм
ти приважаю усім.

Так писав, так писав і тд.

Добра була! Снечинь... А тепер хлєнці звіт: мене що ви потребує?

Лушинський: Прому послухай! - я мушу зробити аусблябен...

Пеленка: Можна троха витримати!

Олунський: Прому послухай: мене болять нерви...

Пеленка: Як болять нерви то підіть до доктори!

Слонів: Мене, прому слухай, голова болять і робиться нано.

Пеленка: Чому ніх пано! Скінчилися марсєранії і арпінанції! Слухайте
як приказую, бо франтер як Бог. Уто франтра не бєїтьсє, той не
страху наїстьсє. Гант ахт! Рехте уи! Мір нах - дїреннієм престо
неба вікон: н а р е !

/ музика грає марша./

Возврат - Акт
Борисов - Давыдов
Бухарин - Давыдов
Войков - Давыдов
Горька - Акт
Морозов - Акт

А К Т II.

Д О Н Ц О В

дон Цов: співає: Сам роблю все, сам все знаю
критикую і справляю- сам
Сам теорії складаю
сам все пишу - сам читаю - сам.

Самішні обори. Український фанізм складається з прово-
ду і маси. Провід це регулятор волевих і телічних імпульсів мас
і ним щоби провадити, є есенціальне я - донцов, а маси це ~~маса~~
~~маса~~ інертна товпа, якої представником є ви, щоби потягнути
Академічного дону.

Студент: І Бригідок...

дон Цов: Український фаніст в першій черзі мусить знати і вглибитися
в катехізм українського фанізму.

Студент: Знаєш, пане доктор! Парла класа.

дон Цов: А ви чі знаєте катехізм українського фанізму?

Студент: Я знаю, а ви чи знаєте!

дон Цов: Мені не обов'язано є знати! ~~М-теоретик!~~ *Він же паразит*

Студент: Але ви ж знаєте практичні хитрощі, яну і має застосувати нагрозливімі
засади.

дон Цов: воляте! Це в сам раз я хотів вас напугувати.

Студент: Но хай буде і так.

дон Цов: Одне питаю: чия ти сини?

Студент: А син Риму.

дон Цов: Що їш рано?

Студент: Макароні.

дон Цов: Ато твій ворог?

Студент: Всі червоні.

дон Цов: Чим вбиваєш?

Студент: Породами.

дон Цов: Як підходиш?

Студент: Під трьома ділами.

дон Цов: А відмінюєте слово: Рим.

Студент: То, що - Рим; чий, чий, чий - римі;... А ви ^{ГРАЄТЕ} радете римі нано
доктор?

дон Цов: Ні ~~немає~~.

Студент: То шкода.

Дон Цов: А тепер децю в літератури. ^{Кожний фашист} повинен вміти писати поезію. А ви вмієте?

Студент: Я вмію, а ви?

Дон Цов: Цей мене тоне тормазяться. Я теоретик!

Студент: То добре, зарешитрю одну свою поезію

Рвуть бистрі коні

Макароні!

і - гу, гу, гу

Гу, ріа, рубан

А всюдт кров, кров, кров

псакров!

Стогне земля...

Дон Цов: А стогне? Аністем не вільно стогнати.

Студент: Не вільно? А в країнних випадках?

Дон Цов: У фашистів не сміє бути ніяких випадків. Ну а тепер скажіть мені, що ви зробили для фашизму, як скінчите студію?

Студент: Піду на посаду і напишусь до УНДО-а або Інтелектуального Союзу.

Дон Цов: Так гаразд. І бити всіх, хто проти фашизму. Панамі!

Студент: Як бити то бити! Ну, ходім бити...

Дон Цов: Ви самі йдіть а тільки теоретик.

Студент: Та як я піду без проводу?

Дон Цов: Ну, то есентуально йдім ебо, урра!

Студент: Гура!

Студент іде в один бік, а Дон Цов у другий. /

Рознич: Як кудя так розмахалися?

Дон Цов: Бити ворогів, кале Троцького!

Рознич: То я ваш ворог?

Дон Цов: А хто ж захищав у Ковіні? ^{А хто ж захищав у Ковіні? Ніхто мене і мій Рісвал.}

Рознич: Як ви смієте розсерити мене до свого старого ученика?

Дон Цов: А як ви можете ставати на дорозі своєму старому учителю?

Рознич: Вам же поучалось - бо без науки зв'язані руки.

Дон Цов співає: Тихо сиди, в перед не рвись

книжку бери і пильно учись.

Бо без науки зв'язані руки

нема політики без науки.

Робур: У анархія! Еку би мислє в овоїх фєанкы!
Док Ков: А що значєть анархія — скажєть, дур мєка, ак такє муррї!

Олітархія)

і т. п.)

Робур: Це так само як іприміон: (Сїархія, аї сїарархїа)
Замєрєнь ак хто фруу мїз: інакше фруу мїз мївїт
інакше Стахиславїв... Загалом ми нафєз зрєзхєнєм
індївїдуалїзм...
Ну, добре!

Док Чов: А що значєть індївїдуалїзм?

Робур: Це замєрєнь такоф ак хто фруу мїз. Загалом

похїтє "індївїдуалїзм" індївїдуу "є фїя змєрє.

XXVІІІ. Канфукїєс: Похїтє вєл хтєсє сїанє
адє гасєтє мєсєдє — тє є: індївїдуалїзм, єкєсє

вєл хтєсє іфєвєу в сїє іфєсє канфукїєсє зчєнєсє
тє є індївїдуу... Тє такєсє: ак хтєсє мєсє

вєсєдє вєсєдє тє є зїєвєдєвєсє, а ак мєсє
тє мєсє... І вєсєдєсє гє сїєсє.

стор. 16.

Хрза: ролуба

мо тат

Хрза: ролуба
мо тат
Хрза: ролуба
мо тат
Хрза: ролуба
мо тат
Хрза: ролуба
мо тат

Др.Ца.Л.10: /на чароуе алаятим/ :00 Відк. до зотис
і цо з ним е, і цо з ним е

Др. Леонід Якович: А ви знахері, чародії, ворожбитини і голубатини -
що тут наворочили?

Розвч: Рухалик рухатів на двох, ой горе нза./ниже/ Ругути ли повно
зависоте. хнллка!

Др. Давидовичі заірали ми в село, що в долині утліє у лісничукуватійській
Розинці дачувати. О ми с нами тиретиськи дачувати.

др. Ноналд: С: 10 болу 6?

др. Данилас. вназ і не вчас.

2. Копалня: Боже жанаі дуриңці копалня, як а нам тут дан, со всі будова
тіканя / де бунам / а! а! а! / всі тіканя, а на німці ~~ураж~~
білім.

додаток: співає: Не треба шукати, не треба шукати

Не уаіаіа с. для мавих в налілініи бук

Handwritten: 10/10/10 10:10 10:10 10:10

ПОЕТ І ГІМНАСТИКА

Гімназистка: Так гарно співає, як Зоя!...

Поет: Коли і де?

Гімназистка: Тепер на сніті.

Поет: Сам тільки ти адіглась: одинаково ~~всё~~ в серці і в житті.

Гімназістка: Віснє... Ах, як я люблю вісню. Така чудесна!

По-т: Заложить, як , коли, і з ним.

Гімназистка: «Звісно! Сором'яком дитас муче дитя вчирня мня, а дитина
твоя і зорі там у гарті тремить так зворушено...

Після цього: НАТЄ зник / зорі, що тремтіли. як білий їм розбитий.
уи!

Гімназистка: Кому?

Нотат: Та вера... чи мають неле в родині класові? Чи робить їм хтось
споти, так як жоні мої сиротині приятелі, що пишуть критики пар
тій. ^{о Ділі} Тимчасе вера: вони маслині, не потребують нівіть і гроша по

людях порочити; можуть тривогити, тинцювати - не сахають!

Гімназистка: А ви танцюєте також...

Поет: Бреш. Тільки і докучає, з танцю в мене все схоті.

Гімназистка: Дивлю! За таким милим філософом, а любите танцю.

Поет: Но, так, крім поетичних і ліричних строф, а студію Гічного.

Гімназистка: Гічного не студіюєте? Ага ви вже скінчили, а я й не знала...

Поет: Нічого, кажу, студіюю.

Гімназистка: А я знаю, що тільки по "не" приходять другий відмінок.

Мас бути нічого не студію ^а студію цесь. Як не вірите спитай
те Рудницького з "діла".

Поет: Рудницький сидить от так зараз коло мене, але від коли написав
критику на мою повість, то я не люблю з ним говорити.

Гімназистка: А я, граматику добре знаю: Я на останній конференції мала
дуже добре.

Поет: То не є ніяка граматика, лиш філософія, а філософія не велика
річ, неглубока як ніч, і не раджу вам углублятися до її нутра,
бо там проблем є тьма!

Гімназистка: То там проблеми! Граматика і математика: весна, ах весна,
яка то краса. Співає:

То там граматика, що математика,
^{В СЕРЦІ В МЕНЕ}
як до кохання туга,
хочу я кохатися, хочу цілуватися
серце проймає жага.
То там граматика, що математика
вчитись не буду вже я,
хочу я щаліти в кохання паліти
дайте скоріш Бабію.

Поет: То я! І пані! - то про котрого співаєте...

Гімназистка: Ви ?! ... Ох, ах, ох! /мліє/

Поет: Запокійтеся! Сідайте поговоримо...

Гімназистка: А можу вийти за вас зараз заміж і то негайно!

Поет: Ні, ви мене не зрозуміли. Подумайте - вам не знаєте, що то под
ружка.

Гімназистка: Я все вже знаю!

Поет: То чого знаєте. А де новенький? А менше 200 доларів відступно
го!...

Гімназистка: А не можна без відступного?

Поет: Не може^{НА}, тому я відразу відступаю.

Гімназистка: Ах, не відступайте, благаю.

Поет: Ну, добре...

Гімназистка: А як ви дивитесь загальом на кохання?

Поет: Так як бачите...

Гімназистка: А саме?

Поет: Поезія, мистецтво, філософія! Кохання для кохання! Шукаю людини і настрою,...

Гімназистка: добре, але я мушу спитати намісб.

Поет: Це зайве. На віщо - звичайна дрібниця і не годиться...

співає: Це така дрібниця, що прагне не питати.
звичайна небезиця і легко відгадати
кохання - що ж кохання, одно звичайне слово,
що декому зашкодить, а декому здорово.
Кохання ідеальне так зване платонічне
багате на зітхання, коротке і не вічне
кохання випадкове, таємне, принагідне
найбільше приманливе, тому що є вигідне.

Гімназистка: Але у вас і голосів, як у солонька.

Поет: А воно ж аж зарон проїма!

Гімназистка: Не знаєте, чи киніть в міні?

Поет: А не мушкетерів, а кім літом не я бл- ду- здарився, бачите
не слухав: прагне аж Гуссо від небом на природі, воно тепер і за
верднем в ноді. або душі заміняється в просторі, слово оживає
серце жере. філософія життя це існування без пуття, не таїна віч
ного хотіння: жити, творити, кохати, бо потім приїде отупіння.

співає: І пупінням весняних рок,
у друге цвисти вже не мож
як промене весняна прож
пими пропало!
Тому, як чуєш в серці жар,
як тужно ллється тама чар
то користай з життя прикар
бо їх так мало.

Дует: Прогуляєм ніч до ранку
вишем тастя до сотанку,
а на білому світанку

Ктитор: Ну, гаразд: ніякої раси, буде притямой!

Дубець: Нащо писати! Відразу заспіваю: давай-те-починаєм:

співає: Казала корова приди, приди
казала небога щось дам, щось дам
пришов понеділок пішла на харінок
нема, нема корови дома.

Казала корова приди, приди
казала небога я сира дам
пришов у середу пішла між череду
нема, нема корови дома.

Казала корова приди, приди
казала небога я масла дам
пришов у суботу не мала охоти
нема, нема корови дома.

Казала корова приди, приди
казала небога приди щось дам
пришов у неділю...

/ вже була дома!.../

Всі: Ха!ха!ха!

Ктитор: Іди, ви парті розіть! Це ніякий романс! Таких поезій в мене в редакції цілі гори.

Дубець: Як ні, то ні! Я маю одного композитора, він агресивізує наперобити на танго, або на фанса і піде як плагіатор. Врешті ви мені не крутіть криву, бо я не ваш редактор - нашіть в чім річ і справа готова.

Ктитор: Добре, нехай буде в так. Ви маєте написати статтю: але статтю! Без круцьків і заковів - просто і ясно! Так і так... а нашої скрути, з нашого духовного занепаду, може нас вирятувати тільки добра молочна корова... За що я вам багатого казати: стаття босва, рішуча! Киньте зав: всі до коров! На молочний фронт... Покиньте ви допомогу своїх муз, а вдячні будемо вам ¹² Маслосова!

Дубець: Не маю так в рукава писати, мусять пояснені дати...

Ктитор: Прошу... Це як бачите - корова: складається з кількох частин та буває усююї насти і всякий буває в неї ріст: тут починається - голова, а там кінчиться - хвіст. Запишіть!

Дубець: Ні я так запам'ятаю, а дорому пам'ять маю.

Ктитор: То добре. Слухайте далі: Головою вона в перед ходить а ¹³ хвостом в зад.

на всі бокі вадить, рогами тримає рівнозв'язу, напівкош гасить
спрагу. Та наважніше у ділі: - ось де цей секрет про який
знає гавіть псот; там джерело усіх її прикмет!...

Дубень: А я купив би, тук корову для "Неділі" має всі граші наш - броду
мені ще 5.-зол. Позичте мені 5.-зол.

Ктитор: нема дурних.

Дубень: Ага, отож в додільних кондигнаціях, тієї готницького стилю корови
є всіма надбудовами як буває вичащено у всіх півсферичних: бароки-
вих, рококових і ренесансових. Роги, хвіст і уха - не лише прик-
раса. вже знає! добра була! ходін до Атласа...

Ктитор: Ні вратку, там не піду! Браще злісерома: вигідніше, зручніше і
кухня здорова. А тримаюсь панове тільки все одиже: Снід до
свого!

Грза: А ну гадає! В дорогу...

Грза і Дубень сідають на корову Ктитор поганяє!

о р :

Торкадер ти моя королева

торкадер, торкадер -

хоча все моя була мені здорова

корова моя

моя королева та,

корова та,

моя королева.

Місяць
Сніг

Пост і Шава сір 13.

Стр. 13

А К Т III.

ДОН ХУАН І МАДОННА СІЛЬВІЯ

Дон: Реверанс, мадонно Сільвіє! Ви кудру?

Мадонна: Ну ж! О "мерсі біен" - де пір світлини що світяться на сході.

Дон: І я також. Це бачите у моді!...

Мадонна: Нові шляхи там стоять ся овічно...

Дон: І люблю так і мрічно. І но...

Мадонна: Ко іно?...

Дон: Все те саме! Це зміна прегрими... Стис не скучно.

Мадонна: Знає! Змініте ладіте усе, тому не зручно...

Дон: Ах так! Хотіли пережін: усі зусилля мої прилягають до партії од ної досадно, стидно! І зміни ладі - горе, змінився подумки звабл путим у мене зміни мусять бути! Інакше трачу це горілля - бур хливе серце кидає тавні під ноги і мій розмах - не має!...

Мадонна: Зовсім, лабія дон Жуане, де в вас нічого не остане. Це ж до мети готові не діяти.

Дон: до мети, або нової вері!... Були такі, що вже туди дішли. Приятелі давніші мої - ви мабуть їх не знали. Людина наче той пісок у морі: як порохина - куди повіє вітер, полесе...

Мадонна: Не кожного і не все. Та бачу, що у вас якісь "вельтигорнен", як в пережитого маркіза...

Дон: Ні, Сільвіє - скоріш грошева криза!

Мадонна: Ах питьте, не кажіть! Такий то в вас поет!...

Дон: А в /сім не крижся. Та ж знає світ, де не сирет... Але послухайте - ось гріють менує... Буди ласка мене затанцеси?

Мадонна: Одно може двус: хоч саме в вас така тяга до тих гвизаїв, форм аристократичних: "мадонна Сільвіє, дон Жуан" не не етично...

Дон: А знає і може не практично та пролетарська ці культура ласє не поетична: бетон, залізо, димарі і все оті пролетарі...

Мадонна: А п'ятилітка?

Дон: до /а неї /щастя, що ніхто не чує/ нивола, Сільвіє - ахлива кліт-ка де люди зучаться і ніч і день / усе гольдає без сподень!

Мадонна: Та прийде день...

Дон: Ти один! А тимчасом "еківа ля віта" лиш дла /пан і кліта!

Мадонна: Ах цить! Досить ... Танцюємо!...

Дон: Цить це справжній маснарада! Це танок: - у невідоме скор!

онна: На конімі кроні зрада.

: Там надонно, Сільвіє, по вичування від зруби - від вітру падають і радикальні дуби...

ЗАЛІЗЯК ТА СЕРУЛІЯ, академик ІАРЕА, св. ІЛАРІОН

Залізак: Ох що за стріча, миліи нине, липарський дон Луано! ^ВХас п'ятиліт ки, дніпророському, бачу який співаєте півни...

Дон: Свіділа меніся з час тоїм моралізатор: - чи може внов, який по вий диктарор? Ато ви такій?...

Залізак: Блудний липар. Букав зоо пригоди...

Дон: Шкода, що вже минувся цар, буляб нагода...

Залізак: А що то цар? Ногано мене було на парату? Чи не назвали ладім плати?

Дон: Не білжу ли тепер?

Залізак: Тепер дають їм вибраним опинимочесним пролетарям!

Дон: Ви до кого звертаєте не слово?

Залізак: От так на впагод буреві... ^ВХас п'ятиліт ки, дніпророському, бачу який співаєте півни...

Дон: Чи жарти ці не давні ваші Петербургські, чи ще кззі цісарські і Габсбурзькі? Та тямте, що прийдеться що вам зда ти справу - на свідан клячу Сільвія - а не позвола на таку забаву!

Залізак: Ну про... Підемо мене на двобій? Будь ласка: а готов і ^{Розікан} до тас мій! За Сільвія за її красу а вас на викидаль кобичу, на штуки рознесу.

Сільвія: Одна хвилина... Спознайтеся липар з над бинього Луано, а тут рішам: це мій кохинець і того вибірам. О резуар! Дон суар: прицам!

Залізак: Цум відерзеген у Відні на Рінгу, або в ^{Сільвія і дон Луано відходять} Мобліні на дансінгу.

Залізак: А тепер треба конці діти відіткнути... То привда не не кінь а так собі осел, чи мул, але шнахотка раса: на коому у Відні їз див Габібула. І Комаль-пама бачив того а близька, та дивувався, що во за конисько. Також і Людсдорф, Галагочі, Воронихоф - на звали: от тоді кобила! А Руселіні, мій приятель ^{згадував} відомий коней аматор, аж ахнув: от такого то осла - ^{згадував} тотівб а на ти...

ше: ^{І крило} Відам вас, громадяниче, Залізак! Як знаву тут забрила? А де мая ли тієї то кобили.

Залізак: То це маленький спадок по Габсбургах, який мені лавили...

е: До осел?

Залізак: Ні, це мабуть мул, а може й кінь....

А

Ікрило: ^АДавно ви вже не були в нас.

Залізник: Так довгий час тут не бував, зайняв багато м'яса!

Ікрило: ²То? - може знов революцій робите якусь?

Залізник: Роблю, але яку і де то сам не знав...

Ікрило: А навіщо не питав, лиш задалаши нас: їх ви мистець в уім ділі!

Залізник: До т'я. Відомі всім діла мої відважні, сміливі!... За Австрії по
лиш і нагородився, багато наробився. А нащо хто розмалює Ро
сію?

Ікрило: Ні, не знав.

Залізник: То я!

Ікрило: Здалаши нас! На це її знав! Що, та було такої силі! Але цікаво
знати - як ви це зробили?

Залізник: Звичайно, штурмом... Я бачте німістими відомі друкував і в Від
ня на Дунай пускав. Вони водно в діл ас на Чорне море випливали,
а що явні були та там до берегів відразу прикипав. Тоді баби,
на на Україні біли прали, відомі підіймали, по селех роздавали
і сола поштавали...

Ікрило: Геніальний штурм! От ви значить революційні досвід і наука, /о
то ми! Штурм в нас буржуазія очолює - конка дунай наша могола!
Ну, ну і що далі?

Залізник: А далі як народ вичитався тах промислів! Як треба була біль
не агітацій: в пам'яті 1917 році бухнула революція усею, на са
дивувався світ і люди.

Ікрило: Ви геніальний! Геніальний! Революція бухнула...

Залізник: І бухнула! Що бухнула то бухнула! Але то не кінець: цаліх
а це взяв одну штуку, та не вдалася, бо кімцям буда не на руку.

Ікрило: Кажіть, кажіть - страшенно я цікавий знати...

Залізник: Раб ви /дов я анд море... Ну охоти, - анд море в /ати ан див
люсь підводні лодки! - Ловить собі при березі як нахми. Я не
галино план вже оцлав, - щоб чин берні: залізти в середину і по
від море на подшу випливати аж на Крим, як в дин. А там в нові,
як Москалі во б'удуть знати на беріг випливати і постоїти ^{УАТИ} постоїти
... Та не вдалося...

Ікрило: Сталася щось? Давно Ерент Йасов пісар не з'явився, або підвод
ний човен розмовився?...

Залізник: Та де ж там! Підводні човни ідеальні, ^{ТИМ СЛАЗНІ, ЩО} хоч і не ідеальні, та чин
или інакше неможливо.

Івріло: Дощ або меногода...

Залізяк: І то ні. Але на лихо Німці якраз тоді під Смаґороном з Англії ціни біл мали хотки потребували так забрали...

Івріло: А вам за те десь медалъ дали?

Залізяк: Не дали але обіцяли...

Івріло: Шкода! Номо придатись і годі відрікатись! А дотепер змїраєте, бо бачу осел стоїть на поготівлі...

Залізяк: Осел?... Як смієте тако казати його повагу вигнати! Це не осел, а перебіць! Іма який мудрець! - таяго в нас і не знайдете нехай ^{потім} ~~схочуться~~ ~~учені~~ ~~і~~ ~~поти~~!

Івріло: О, не вам за богато! Рихітєсь зі слезами, як не рахується з нами дурак осел ваш ординарий!

Залізяк: Як посміли таке газирати?! За кару чусите його - академіком зробити!

Івріло: Академіком?... Осел, а академічний ухань?... Озанда! А бізьво не говорю з вами!

Залізяк: Громадянино! Це не путни, я роблю вас уважним туття: кажіть так чи ні!

Івріло: Ні, ні, ні, ні!

Залізяк: То побачимо! / виходить як хвилю ~~визнаючи~~ ~~осел~~ /

Івріло: Ой, ой, ой!

Св. І Л Я Р І О Н

Іларіон: А ви чого такі сумні достовірні рознодино?

Івріло: Мура така, що шило не загину: отсє і чий революціонер і ший дрівець завязати каже мені осел академіком номінувати...

Іларіон: Ов влоков діло! Шем сирєм ший казати...

/ З а л і з я к в х о д и т ь
з р о з о л ь в е н о м в б о л ь ш е в и ц ь
к і й п а н ц і /

Залізяк: А тепер кажіть: так чи ні? Чи ні, то повертайте світ. Ага так ні яких балачок: не слухав момент, одні часок!

Івріло: Бу а як: як думаєш, любий Іларіоне?

Іларіон: Та що тут думати. Як така змала пропозиція, то змала всяка опозиція!

Івріло: Певно, певно. Іто що тут сумнів неже шати, щоб титулу йому по дати: Великі пенсії кандидат послуги для пролетаріату; чи можна з ним його рівняти? Чи не можна на собі тугаріати не змєкнати найбільших трудів? Сказом, - правдивий трудовик, ~~це знаєть~~

не знають всюди. Осел... та не осел: - муш... а не осел... У краї
він закусює він усіх працівників із міст та сел.

Іларіон: Правильно! правильно? правильно?

Ікрило: ^{до прикраси} ~~Ах~~ Вперед він і з голови має деякі блуди... Та хто ж нас
без гризат? з голови, ^{ми} дільсьм дільсьм чи труди! Малешенька зону
всі признаємо одновідно.

Іларіон: Не силувано і обов'язно!...

Ікрило: /до осла/: Тон приймає сердечні привітання: живіть чесно і по
свідко... ^{притім} ~~Тон~~ /повернувшись, достойні кандидати отже відзначення з
почестю нам надати.

Іларіон: дати, дати, дати...

Ікрило: Тон починає!

Іларіон: Починає...

Ікрило: Ви, чи я?

Іларіон: Обидва...

Час ректор от деканус - факультатів, пролетаріатів -
вас, ослум, осл муш, академічне пролетар туп ділігон
цім от інтелігенція, нап-перевіс ками, коніамус...

І
Х о р: співає: "Г а в д е а м у с"

Ікрило: Слава! слава! слава!

Іларіон: Слава! слава! слава-а-а-а-а-а!

Ікрило:

Іларіон: співають: А славу наш власть
ли обіцяє, що дасть:
байдумо яка вона
аби лише була.

Так марі вперед тікамо геть
червоні гусарі на ковбасу
і на ікру не крутін гітарі...

/ І крило і Іларіон з ідіди дять на
о с л а і /

Іларіон: А мене залишає?

Ікрило: За кару, щоб кожного року не міняв фронту на свої бачи.

Залізник: Сідаєх на череду, і з сльозини чаш догоним нас!

/З і д : х а н и/

Іларіон: Ах Ідуть в осл путь, а я скорятам а добрей згоди і речу
словесо до вас, це вам не зашкодить.

Г а о л а д о! Честь бєльшє кн! гласала одсов, снє

V

Докладчик: Нет? Но не могу же!
Народ: Не могу же! Но не могу же!
Докладчик: А что? Не могу же, не могу же!
Народ: А что? Не могу же!
Докладчик: Нет!
Народ: А что, не могу же!
Докладчик: Нет, не могу же!

Докладчик: Так же, так же, так же!
Народ: Так же, так же, так же!

Докладчик: А что же? Так же, так же, так же!
Народ: Так же, так же, так же!
Докладчик: Так же, так же, так же!
Народ: Так же, так же, так же!
Докладчик: Так же, так же, так же!
Народ: Так же, так же, так же!
Докладчик: Так же, так же, так же!
Народ: Так же, так же, так же!

Іларіон: Падь люди, вибачте і не хвилюйтесь дуже, бо не здоровля не слухать. Прикинь: я до війни обстоював "гор" і "нори" і був оседеком савантим, але потім прийнялось орієнтацію змінити і нової пукати. От і був я який час християнським суспільником, опісля став са мостійником, а тепер пішов за гаслом політичним і зробився като ликом комуністичним. Боже буває та хто вирит має цей нових пля тів владна пукат. Бо може стати тоді мужем знатним, а навіть ака деміном платним...

Матіця: Накай ви там пидоміж! Старічок, вот что! Дедумка!... Помню до ва ни: вот маладеч били! Хорошенькой такой что - ох! - прилясть!... А влюблена была у нас Іларіон Оченъ влюблена і на воспоинаніє нашої любови етой в музеї передаю вам - "гор" і "нори".

Іларіон: дайте нам поцілує з восторгом! Оченъ рад! Благодарю! не кагда не забуду і всегда вспоинну.

Дует: Ударіл час, нора розстатись
Бить может должно на всегда
но как не плакати, не терзатся
Ег вість увідінся кагда...

Матіця: Милінькой ма! Галубчик! Як страшно-ужас!

Іларіон: Не безпокоітес! Не безпокоітес любови! все будет харашо.

Пропіля "гор" і "нори", але несто тако іссам апостроф. Ура! Ура! Ура!

Іларіон співає: Ой дана, дана, да
анестроха іміль я
анестрофа, анестра,
ой дана, дана, да.

Матіця співає: ... Анестрофа іміль я
ой дана, дана, да
ой дана, дана да
анестрофа анестра.

Іларіон співає: І найбільшой філософ
знаєт что то анестроф
ой дана, дана да
анестрофа анестра.

/ х о р : р е ф р е н /

НАЗАР РУК ЦИКЕВИЧ

Назар: Рука: Ой зі шля зоря та нова
та над Станиславовом стали
ам тут зібрались всі Катюшани
як та чернан хмара

Цикевич: А хто из с?

Назар: А Назар Рук з Уканана.

Цикевич: Ато таки? Канана?!

Назар: Не канана, а укканана! це назва партії: укр. Кат. партія мала називатись УКП, але я боявся, бо скажати, що це большевики, а ви хто таки?

Цикевич: М. Д. Цикевич.

Назар: З Катюшину? Анаго сатанас! Ахпата Анаго!!!

/відходить/

Handwritten text, likely a title or header, mostly illegible due to fading.

Main body of handwritten text, consisting of several paragraphs. The text is extremely faded and illegible throughout the page.

РЕДАКТОР ДРИНКИН І БУКОМ І Д.ЦИКЕВИЧ

Цикевич: А тепер на закінченні програми, відбудуться, назовні назове і
дами - виразники: біг до мети політиків, послів, докторів, редакто
рів та інших докторів. Нагорода не будемо давати, бо правду сказати
- нема їх де ^{вже ставши} ~~давати~~, ^{чи було} ~~забрали~~ ^{і так} ~~а посада~~ ~~назадом~~ ~~бу~~
~~в~~ ~~заміла~~. Та всеж таки, щоби пось дати за труд і гонення - я ~~в~~
власноручно дам благословення...

Дринкин: О, то як мило! Що за це буде вранати? Никі усе реально треба
брати! *Ви можете з діла*

Цикевич: То не є етика християнська, а якась поганська. - А ви християнин?

Дринкин: Та ~~христ.~~ *з діла і мети*

Цикевич: А ~~в чому~~ *А аса є рінтища мін Ділом і мето?*

Дринкин: Прекрасно! Як в церкві буває
Дринкин: ~~Що ви знаєте?~~ *Але ви не знаєте, яка мета і мета не знає, які є діла.*
Але лише в кінці і театрі буває,
Цикевич: А отчеша знаєте?

Дринкин: Не знаю, але мій брат добру пам'ять має, то я його питаю.

Цикевич: А як так - то будете в нас одним із перших ідеологів, закасує
те навіть таких як я теологів! Так починаєм ревію! Ви ідіть
вперед, а я за вами, бо ви обізані ^{накраще} і всіма стедками.

Дринкин: А ви підете?

Цикевич: За когось ви мене місте хіба не знаєте, що я тепер український
Банді: "Пастир добре думу свою полагает за овцями: а їм мість
пастир, аму-о не суть сви своя - вадит волка грядуща і божи
ляет овци і бігаєт...."

Дринкин: Благословіть на нову путь.

Цикевич: Іди в мир і не согрішай!

Дринкин бес в бубені відходить.
Цикевич відбрас дефіляду./

Б о з ъ н и й:
Ви все ідете до мети і не можете дійти!

Б а б а:

Ми жінки є політиці остроронні. Не йдемо до самої мети, ахмих
тому, що за побожні.

А Г Р О Н О М:

Тепер не годен господарювати краще агрономам політикувати.

Л у ц и н с ь к и й:

Погано в нас тепер в Просвіті. Біда в зимі біда і в літі.

Ц и к е в и ч:

Потіштеся, що криза в цілім світі!

Неизданный

В. П. Писарев на две тысячи рублей
бумага, пергамент, чернила, краски
и другие материалы - всего
всего 2000 руб.

Дн.

Неизданный

В. П. Писарев - автор книги - всего
всего 2000 руб.

ДОНЪ УЧЕНИЦИ И ДИВЪ ВІИ

Можно: А вы у нас есть?...

Дяк: Луан: 0000 5 днів надійшло. Я навіть і журналу редагувати змігалили.

С. П. И. Э. Л. К.:

Може у нас там ~~жодного~~ яке місце ще надеться, бо мені знову
мають орієнтацію змінити прийдеться...

Д К Р И Л С:

1. Чи був ^{лише} фольклор і колянки християнського суспільства мігом
були ^{у вас} ваші свідання. Та не знаю чи вам це так сподобалося і чи харч
себе.

І л я р і о н:

На дзям, галіцкая Матіца! Кінчалю тэй вертэн поетіцкыі.

Нам же Сталин і Коптицький

И Д И Т И М:

А я вам снажу: не в ортеп де гарин і ~~преполагаю~~ ні всі
видали гроші за дармо. А на лобавок ще преподана нова, так по
нашкраве з ним ^{осені} ~~говорити~~ ^і ~~говорити~~ ^{говорити}.

La tin lineas -

до победной ноты утробы

Зачеж з' илліфне

не може заснувати до
тако має нову дитину вкрити

Руди. З вфур за 50 ж. з за 20
з і за 5. Але я би вам того
за 5 не падає

Дакі огари темер ланкорайні-мита
Кравець — зачиповані — кафе бр
*

- Дакі до не гучкофені мита
- Дакі ми на анх не мож визначити
- Зауваж, нам упродовж 9999 років
такі створює

Косовскиот

не се дава јамата, до
рас, то е форми!
рас нао, а не збоми не са
али аи бу!

невозможност да се уредат
тух 70 ил. мар 28 и 30 ф. прито,

бу не туркине го мене
фурн
— ни. Скорина бу конити
витагнети!

Вработени епископи

Иде доброшо - зуканото
доброшо, доброшо. Буа не јам
кабети не ндо кеме оброти
Кен! пубор не тватор

за бојат не не а за мало
урагнети

— Мо погодението
— Плати в градову.

Горко

Стефановић
А. Стефановић
Иван Стефановић

Зависаност
Мисл. Зависаност

